

انجيل يوحنا

کلامه انسان بين

بومه که فیض و حقیقت یتیم مَشْت. ^{۱۵} یحیی دربارَه آو شهادت داتی و جیکلیتیم وایتی که: «آم هَه کسیه که چو دربارم بوات: "آو که چمن پش آ چو مقام چمن ویشتره چون پیش از چمن آو به."» ^{۱۶} آما چو پریه دَ بهرمون، یتَه، فیض فیضه سر. ^{۱۷} چون شریعتشون، موسی واسطله بین آدایشونه؛ فیض و حقیقت، عیسی مسیح واسطلیتیم بومه. ^{۱۸} هیچکس هرگز خدش نوبینه. اما آ ای یگانه زا که په وَر اسه، هَو به که خدش چمن آشکار آکه.

یحی شهادت

^{۱۹} آم یحیی شهادته وختی که یهودیون، کهنان و معبد خادمون شون اورشلیم دَ بخرساشون چو وَر تا چو کوذ آپرسنده که: «ته کییش؟» ^{۲۰} یحیی انکارش نکه، بلکم اعترافش یگه که: «از مسیح موعود نیم.» ^{۲۱} اُون آپرسشون: «پس کییش؟ ایلپایش؟» یحیی جواو بدا: «نه نیم.» آپرسشونه: «ته آپغمبری اسیش که موسی چو اویمین آجماش وعدش آدایه به؟» یحیی جواو بدا: «نه!» ^{۲۲} اُخری بواتشون: «پس ته کییش؟ آما گون چما خرسپیار را چه جواوی بیروم؟ دربارَه اشتن چه وای؟» ^{۲۳} یحیی همنه که اشعیای پیغمبر وایتش به، بوات:

«از کسی صصم که بیابون دَ جیکله

بکه بوات

خداوند راهه دوز یگرا.»

۱ اَوَل کلام په و کلام خدا ور په و کلام، خدا په؛ ^۲ هَه اَوَل خدا ور په. ^۳ هَمَه چی چو واسطلیتیم به وجود بومه، و از هر چه که به وجود بومه، هیچ چی نبه که بیدون چو به وجود با.

^۴ چو وجود زیندگی به و آزندگی، آدمون نور په. ^۵ آم نور تاریکیه دَ سو زنه و تاریکی چو آم جور نبه.

^۶ مردکی بومه که خدا آجو خرسابه به؛ چو نوم یحیی په. ^۷ آو ای شاهدی شارین بومه، که آ نوره را شهادت بیدی تا همه ی مردم چو واسطلیتیم ایمان بایرنده. ^۸ یحیی آنور نبه، بلکم بومه تا آنور را شهادت بیدی. ^۹ آ حقیقیه نور که به هر انسانی روشنی درآینه، اوتی آم دنیا. ^{۱۰} آو دنیا دَ په، و دنیا چو واسطلیتیم به وجود بومه اما دنیا آوش اونزونس. ^{۱۱} آو بومه اشتن قومه وَر، ولی چو قوم آوشون قبول نیگه. ^{۱۲} اما به هَمَه ی کسونی که آوشون قبول بکه، آم قدرتش آدا که خدا خوردگ بیبینه، ینی به هر که چو نوم ایمان بایره؛ ^{۱۳} آونی که نه خوردگ جسمیم دنیا اومنده، نه گوشت و خونیم دنیا اومنده، نه انسان خواسته یم دنیا اومنده، بلکم خدا دَ دنیا بومنده.

^{۱۴} و کلام، انسان ببه و چما میون ساکن آبه. و آما چو شکوه و جالامون بونیت، شکوه و جلالی که آ ای زا شایسته استه، که په طرف

آم لاوشون بَشَنوس، عیسی پَش راه دِگَتنده.
 ۲۸ عیسی اگردس و بیوینتسه که آوه چو پش آینده. آجون یوا: «چه گوا» بواتشون: «رَبِّي یٰنی ای استاد، کا وندری؟» ۲۹ عیسی آجون یوات: «بایا و بوینا.» پس عیسی خَمَنا بَشَنده و بیوینتسونه که کا وندره و آروز چو ور وندردنده. چون تقریبا ساعت چهار بعد نهار به.

۴۰ ای نفر از آ دِ نفر که یحیی لاوعون آشنوسنییم پشه عیسی پش، آندریاس، شمعون پطرس پرا به. ۴۱ آندریاس اول، اِشتن برا شمعونش آلوس و آجو بوات: «آما مسیح موعودمون آلوسه، هه 'مسح بیه' موعود.» ۴۲ و شمعونش بته عیسی ور. عیسی شمعونش ددشت و بوات: «ته شمعون یوحنا زایش، اما 'کیفا' صدار کرده (هه پطرس که چو معنی سِگ اِسِه).»

عیسی فیلیپس و تثنائیل دعوت کره

۴۳ ای روز بعد عیسی تصمیمش بگت که بشییه جلیل منطقه. آو فیلیپسش آلوس و آجو بوات: «چمن پش بوره!» ۴۴ فیلیپس آندریاس و پطرس شارین اهل بیت صیدا به. ۴۵ فیلیپس، تثنائیلش آلوس و آجو بوات: «آما آکسی که موسی، تورات کتاب دِ اجوش اشاره کرده، و پیغمبره نی چو دربارہ نیویشتشونه، وینتمونه. آو عیسی، یوسفه زاء، ناصره شهر را اسه!» ۴۶ تثنائیل آجو بوات: «مگم بی ناصره دِ چاکه چی آبر با» فیلیپس جواو بدا: «بوره و بوین.»

۴۷ وختی عیسی بیوینتسه تثنائیل چو ور آ، چو دربارہ یوات: «دِسا او ای حقیقه اسرائیلیه که هیچ حیلہ ای نداره!» ۴۸ تثنائیلہ آجو بوات: «چه طره آمین آرونی؟» عیسی

۲۴ آوه که فریسی فرقه علما طرف اومییه بنده، ۲۵ یحیی کوذ آپرسسشونه: «اگم ته نه مسیح موعودیش، نه ایلاییش، و نه آپيغمبر، پس چرا تعمید دی؟» ۲۶ یحیی جواو بدا: «از آویتم تعمید دیم، اما شَما میون ای نفر وندرده که شَما آجو اونزونا ۲۷ هوی که چمن پش آ و از لایق نیم چو پای جار بنده آکرم.»

۲۸ امه هَمّه بیت عَنّیا دَه دَ که آردن رووار آ دیم اِسِه اتفاق دگَتنده. پر که یحیی تعمید آدای.

خدا قربانیه وره

۲۹ ای روز بعد وختی یحیی بوینتسه که عیسی چو طرف آ یوات: «آم آ خدا قربونیه وَرَه عه که دِنیا گناهون ایگیره! ۳۰ آم آ کسیه که دربارہ آو وایم به» چمن پش مردکی آ که چو مقام چمن ویشتره چون پیش از چمن آو به. ۳۱ از اِشتن آجو اونزونسیم اما چمه خونین بومیم و آویتم تعمیدم پدا تا آو خدا قومہ را ظاهر آبه.» ۳۲ یحیی شهادتش بدا، یوات: «خدا روح بوینت که کوتری شارین آسمون دِ نازل آبه و چو سر بنشتسه. ۳۳ از اِشتن آجو اونزونسیم اما آوی که آمینش بخرسا تا آویتم تعمید بدیم، آمینش بوات: "هر موقع بوینتیش خدا روح کسی سر نازل آبه و چو سر بنشت، بزون آو هه کسیه که خدا مقدس روح بیم تعمید دی." ۳۴ و از بوینتیم و شهادت دیم که آم خدا زاعه.»

عیسی اولین شاگرد

۳۵ صباين روز، هنی یحیی اِشتن دِ شاگردونیم وندرد به. ۳۶ وختی که عیسی آوردی یحیی آوش ددشت و بوات: «دِسا! آم هه خدا قربونیه وَرَه عه!» ۳۷ وختی آ دِ شاگرد

ارزون شراوه آيرنده؛ اما ته چاكه شراور تا هاروپين روز نيار يدا! ۱۱ همنه عيسى اشن اوشن اولين علامت و معجزش قانا جليل منطقه د انجامش بدا و اشن شكوه و جلالش آشكار آكه و چو شاگرده آجو ايمانسون بايد. ۱۲ اخري اشن ما و برارون و شاگردون خمنه بښه شهر گفرناحوم، و چند روز پر وندردنده.

عيسى معبد د

۱۳ يهوديون پسخ عيد نزيك به، عيسى بښه شهر اورشليم. ۱۴ معبد حياض د بيونتيښه كه بعضيه گاو و گوسپند و كوتره خروښنده و صرافه نى نشينده و كسب و كار كړنده. ۱۵ پس عيسى لافونيم شلاقيش رچ آكه و آجوش همون چون گوسپندون و گاون خمنه معبد د آبر بڼه. و صرافون سكه عونش زمين سر ايكه و چون ميزونش آگاردونس ۱۶ و كوتر خروښونش يوات: «آچمون ببه برسر و چمن په كيبه كسب و كار محل مكر! ۱۷ اخري چو شاگرده وپرشون بايد كه مقدسه نيويشته عون نوپشيشونه كه: «آتش غبرتي كه اشته كيبه را دارم امين سوچونه.» ۱۸ پس يهوديون عيسى شون يوات: «چه علامت و معجزه اى اجما نشون آدى تا بزونوم ام كارون را اجاره دارى؟» ۱۹ عيسى چون جواو يوات: «ام معبد خراو پگراه كه از سه روز دل هنى آجو رچ كرم.» ۲۰ يهوديون يواتشون: «ام معبد رچ كردن چهل و شش سال طولش گيسه، هينه ته گوى سه روز دل آجو رچ بگرى؟» ۲۱ اما معبدى كه عيسى چو لاوش كړدى اشن بدن په. ۲۲ پس وختي كه مردنه پش زنده آبه، چو شاگرده ام لاوشون وير بايد و مقدس نيويشته عون و چو لاوعونشون ايمان بايد.

جواو بدا: «پيش از ام كه فيليپس اته ونگ بكره، وختي كه هلا انجيله داره بن بيش، اتم يونيت.» ۲۹ تئنايله جواو بدا: «استاد، ته خدا زايش! ته اسرائيل پاتشاه موعوديش!» ۳۰ عيسى چو جواو يوات: «چه خونين كه بوايم اتم انجيله داره بن وينته، ايمان آيرى؟ چه پش، پيله تره چيون وينى.» ۳۱ اخري يوات: «حقيقتا، شما را وام كه وينا آسمون آبي و خدا فرشته عون وينا كه انسانه زا ور اشنو آينده و آگردنده اروازه آسمون.»

معجزه عروسي د

۲ سؤمين روز، قانا جليل منطقه ده د، عروسي په و عيسى ما ني پر، په. ۲ عيسى و چو شاگرده عروسي دعوت بنده. ۳ وختي شراو تموم آبه عيسى ما آجو يوات: «د شراو ندارنده!» ۴ عيسى آجو يوات: «اى زنك، از ام كاره بيم چه كار دارم؟ چمن وقت هنوز نزيسه.»

۵ عيسى ما، نوكونش يوات: «هر چه شماش پوا، پگرا.» ۶ پر، شش سگيه خمره په كه يهوديون مذهب چو آوشون نجس چيون پاك كړنده را استفادشون كړدى و هر كومين د صد و بيست ليتر آو جاش گتى. ۷ عيسى نوكونش يوات: «ام خمره عون آوييم مش آكراه.» پس خمره عونشون لوالو مش آكه. ۸ اخري عيسى آجون يوات: «هينه ايكه از آو اوگورا و مجلسه رئيس ور ببرا.» پس اون ببردشون. ۹ وختي مجلسه رئيس آوى كه شراو آبييه به بچشيشه، نزونسي آوشون از كا آيردنده، ولى نوكوني كه آوشون اوگته به زونسينده. پس مجلسه رئيس زماش ونگ بڼه ۱۰ و آجو يوات: «همه اول چاكه شراويم پذيرايي كړنده و وختي مهمونه مست آينده،

چيون دربارۀ، شَماعيم لوم بگه باوررون نکه، چه طَره باور کرا اگم آسمونيه چيون دربارۀ شَمَا را بوام ^{۱۳} هيچکس آسمون اروازۀ نشياسه، مگم آو که آسمون د اومياسه، يني انسان زا. ^{۱۴} همنه که موسی مفرقييه مارش چويي سر ببايون د ميخ کوش بکه و اروازش ببه، انسانه زاعه ني گون اروازۀ بيرنده، ^{۱۵} تا هر که آجو ايمان بايره ابديه زندگي بداره.

^{۱۶} «چون خدا دِنيا مردميتم هنده خُش به که اِشتن يگانه زاش فدا يگه تا هر که آجو ايمان بايره هلاک مبي، بلکم ابديه زندگي بداره. ^{۱۷} چون خدا، اِشتن زاش نخرسا دِنيا که آم دِنيا آدمون محکوم بکره، بلکم بخرساشه تا چو واسطيتيم دِنيا نجات پيدا بکره. ^{۱۸} هر که آجو ايمان داره محکوم نيبي، اما هر که آجو ايمان نداره، هَننه محکوم يبي، چون خدا يگانه زا نومش ايمان ناپرده. ^{۱۹} و محکوميت آمه که نور بومه آم دِنيا، اما مردم تاريکي ييم نور د ويشتر خُش بنده، چرا چون که چون اعمال بنده. ^{۲۰} چون هر که بنده کارون انجام دي نور د بيزاره و نوره ور نا مبادا چو کاره آشکار ببينده و رسوا بيبي. ^{۲۱} اما اوي که دِرسَت کارون انجام دي آنوره ور تا آشکار بيبي که چو کاره خدا کمکيتم انجام بينده.»

^{۲۲} چو پش، عيسي و چو شاگرده بشنده دِهوني که يهوديه سرزمين د بنده. او چند وقت چون خمنّا بر وندرد و مردمش غسل تعميد آدائي. ^{۲۳} يحيي، دِه عيون د ساليمه شهر نزديکي، غسل تعميدش آدائي چون پر او فراوون به و مردم اومينده غسل تعميدشون گتي. ^{۲۴} آم همه پيش از آم به که يحيي زندان دگنه. ^{۲۵} اي روز يحيي شاگرد و اي يهودي ميون بحثي دگت که چه طَره گون نجس چي د پاک ببينده. ^{۲۶} اُون بومند يحيي ور، آجو

^{۲۳} مدتي که عيسي پسخ عيد را اورشليم د به، خيليون وختي بيويئتشون علامت و معجزه عون انجام آدي چو نومشون ايمان بايرد. ^{۲۴} اما عيسي چون ايماناش اعتماد ند چون همهي مردمش آزونستي ^{۲۵} و لازم نبه کسی دربارۀ انسانه چيزي آجو بوا چون او اِشتن زونستي انسانون دل د چه اِسِه.

عيسي و نيقوديموس ديدار

۳ فريسيون فرقه د مردکي به، که چو نوم نيقوديموس به، و او يهوديون پيله تر به. ^۲ او اي شو بومه عيسي ور و آجو بوات: «استاد، زونوم که ته معلمی اِسيش که خدا طرف اومييش، چون هيچکسي نتونه علامت و معجزوني که ته انجامير بدا انجام بيدي مگم آم که خدا چو خمنّا بيبي.» ^۳ عيسي چو جواو بوات: «حقيقتا، اته وام تا کسی از نو دِنيا ما، نتونه خدا پاتشاهي بويته.» ^۴ نيقوديموس آجو بوات: «اوي که پيره، چه طَره تونه هني دِنيا با؟ تونه هني آگرده اِشتن ما ترنه دل و دِنيا با؟» ^۵ عيسي جواو بدا: «حقيقتا، اته وام که تا کسی آو د يا خدا روح د دِنيا ما نتونه خدا پاتشاهي دله بيبي. ^۶ آ چي که انسان خاکيتم دِنيا با انسانيه؛ و آ چي که روحيتيم دِنيا با روحانيه. ^۷ تعجب مکه که ايم بوات هني گون دِنيا بايو! ^۸ بادهر يقا که گوه وزه؛ چو صص اشنوي، اما نزوني که از کا آو آکا شي. کسی که خدا روح د دِنيا با ني همنه عه.» ^۹ نيقوديموس چوکود آپرسس: «همنه چي اي چه طَره ممکنه؟» ^{۱۰} عيسي جواو بدا: «ته اسراييليه معلميش و هني آم چيون نفهمي؟ ^{۱۱} حقيقتا، اته وام که اما از آ چيوني که زونوم لاوه کروم و آ چيوني را که وينتمونه شهادت ديوم اما شَمّا چما شهادت قبول نکرا. ^{۱۲} اگم وختي که زمينيه

و عیسی که سَفَر دَ خسته به چاه وَر بنشته. ساعت دوروږ دونه ظهر به.

۷ اُخری ای زَنکی که سامره اهالی به بومه آو اوگوره عیسی اجو بوات: «ای ټلگ آو اَمین آده»،^۸ چو شاگرده شهر شیبیه بنده که غذا یخړنده. ۹ سامریه زَنک اجو بوات: «چه طَرحه که ته یهودی اِسیس چَمین کوډ که سامریه زَنکی اسیم آو گوی» چون یهودیان و سامریان هندگیریم هیچ رفت و آمدی نډارنده. ۱۰ عیسی آ زَنک جواو بوات: «اگم خدا هدیه دَ خَوَر دَ و زونسی که که اِشت کوډ آو گوډه، ته اِشتن چو کوډ گوسیش و آو اِش زندگی بخش اوش آدای.» ۱۱ زَنک اجو بوات: «آقا، ته هیچ چه نډاری آو اوگوری چاه عمیقه، پس زندگی بخشه آو از کا آیری؟ ۱۲ مگم ته چما جَد دَ، یعقوب دَ پيله تریش؟ که آم چاش اجماش آدا و هم اِشتن و هم چو زارون و هم چو رَمه عه آم آو دَ آخردشونه؟» ۱۳ عیسی بوات: «هر که آم آو دَ آخره، هنی تشریش بی. ۱۴ اما هر که از آوی که از اجو آدیم آخره، هرگز تشریش نیی، بلکم آویی که از آدیم چو وجود دَ ای خونی ای شارین بیی که تا ابدیه زندگی گولیتیه و لوریز بی.» ۱۵ زَنک بوات: «ای آقا، چم آو دَ اَمین آده، تا دِاز تشر مَییم و آو اوگتیه را آجا مام.» ۱۶ عیسی بوات: «بشه اشته شو وُنگ بگه و آگرد.» ۱۷ زَنک جواوش بدا: «شو نډارم.» عیسی اجو بوات: «راست وای که شو نډاری، ۱۸ چون پنج شوړ دَ و آو که هَینه چوعیم اِسی اشته شو نی. آ چیر که بوا راسته!» ۱۹ زَنک بوات: «آقا، وینم که ته پیغمبریش. ۲۰ چما اجداد آم کوډ دَ عبادتشون کردی، اما شَما وایو یقایی که گون مردم عبادت بکرنده اورشلیمه.» ۲۱ عیسی اجو بوات: «ای زَنک باور بکه، زمونی آرسه که شَما

بواتند: «استاد، آوی که اشته خمنآ اُردن رووار اَ دیم به، و ته چو را شهادتر بدا، هَینه اِشتن تعمید دی و همه ی مردم شینده چو ور.» ۲۷ یحیی چون جواو بوات: «هیچکس نتونه چیزی بدست بایره مگم آم که خدا طرف آجو عطا بیی. ۲۸ شَما اِشتن شاهدا که از بواتم از مسیح نییم، بلکم اَمینشون چو پیش بخرسا. ۲۹ وِه زما را اسه اما زما رِفَق که چو ور وندر دَ و آجو گوش دی زما صبه اشنوسنیم پَر شادی کره. چمن شادی نی هَمته به کمال آرسه. ۳۰ آو گون پيله بی و آز گون وُلگ ابیم.

۳۱ «آوی که اَسْمون دَ آهْمَن دَ پيله تره، آوی که زمین دَ اسه زمینیه و زمینیه چیون دَ لاره کره. آوی که اَسْمون دَ آهْمَن دَ پيله تره. ۳۲ آو، آ چی ای را که بوینتسه و اشنوسشه شهادت دی اما هیچکس چو شهادت قبول نکره. ۳۳ هر که چو شهادت قبول بکره، تصدیق مهر زنه که خدا حقیقه. ۳۴ چون آوی که خدا اوش خرساعه، خدا کلامه وا، چون خدا اِشتن روح بی اندازه آجو آدیتیه. ۳۵ په، زاعیم خُشه و هَمه چی چو اختیار دَ نی. ۳۶ کسی که زا ایمان داره، ابدیه زندگی داره؛ اما آوی که زا دِ اطاعت نکره، زندگی نیوینه، بلکم خدا غضب چو سر مونه.»

عیسی و سامری زَنک

۴ وختی عیسی بزونسشه که فریسی فرقه علما اشنوسنده آو یحیی دَ ویشتر پیرو داره، و آجون غسل تعمید دی ۲ - هر چند عیسی شاگرده تعمیدشون آدای نه عیسی اِشتن - ۳ یهودیه ش ترک بکه و هنی جلیل ولایت سمت راهی ببه. ۴ و گوسن سامیره منطقه دَ آوړه. ۵ پس آرسس سامیره شهر که چو نوم سوخار به، آ تیگه زمینی نزدیکی که یعقوب اِشتن زا یوسفش آدایه به. ۶ یعقوب چاه پر به

تا آوی که کاره و آوی که ډرنه هندیکریم شاد ببینده. ^{٣٧} آم لاوه یقا بیا اِسه که وانه "ای نفر کاره و آ ایو ډرنه؟" ^{٣٨} از شَمام بخرسا تا محصولی ډرنا که چو را زحمت رون نگشسه. مردم زحمتشون گشسه و شَمما چون زحمت منفعت د شریکيا.

^{٣٩} پس اَزَنک شهادت خونین که واتش به «هر چه تا هنیم کرده به، آمینش بوات» خیلی از آ شهر سامریون عیسی شون ایمان بایرد. ^{٤٠} وختی آ سامریه بومند عیسی ور، چو کوډ بگوششون چون ور وندر. عیسی د روز پر وندر. ^{٤١} و خلیه عیسی لاوعون اشنوسنیم ایمانشون بایرد. ^{٤٢} اُون اَزَنک شون وائی: «د فقط اشته لاوعون خونین ایمان نایروم، چون آما اِشتن چو لاومون بَشَنوس و زونوم که آم مردک واقعا دنیا نجات دهنده اِسه.»

عیسی جلیل منطقه د

^{٤٣} د روز بعد عیسی آ مکان د پشه جلیل منطقه، ^{٤٤} چون اِشتن واتش به که «پیغمبر اِشتن شهر د حرمت نداره.» ^{٤٥} وختی عیسی آرسس جلیل منطقه، جلیل آدمه گرم گرمین آوشون قبول بکه، چون اُون نی عید را اورشلیم شیه بنده و آ چی که عیسی پر کردش به، وینتیشون به.

ای درباریه زا شفا

^{٤٦} اُخری عیسی هنی بشه جلیل منطقه ده قانا، هه یقایی که آوش شراو بکه. پر ای درباری به که شهر گفرناحوُم د ای مریض زاعیش د. ^{٤٧} وختی آ مردک بشنوسشه که عیسی یهودیه د اومیاسه جلیل، بشه چو ور و مندیش بکه که با و چو زا شفا بیدی چون چو زا کورو مَرَدی. ^{٤٨} عیسی اجو بوات: «تا علامت و

آسمانیه په نه آم کوه د عبادت کرا، نه اورشلیم د. ^{٢٢} شَمما آ چیونی که اونزانا عبادت کرا، اما آما چیونی که آزونم عبادت کروم، چون نجات، یهود قومه واسطیم آ. ^{٢٣} اما زُمونی آرسه، و هینه آرسسه که حقیقیه عبادت کراره، آسمونیه په روح و حقیقتیم عبادت کرده، چون په همنه عبادت کرارون پش گرده. ^{٢٤} خدا روح اِسه و چو عبادت کراره گون آجو روح و حقیقتیم عبادت بکرده.» ^{٢٥} زَنک بوات: «از زونم که مسیح موعود، که هه 'مسح بیه موعوده' آ وختی او با همه چی چما را وا.» ^{٢٦} عیسی بوات: «از که اشته خمنآ لاوه کرم هو اِسیم.»

^{٢٧} هه لحظه عیسی شاگرده راه د آرسسند و تعجبشون بکه که عیسی ای زَنکیم لاوه کره. اما هیچ کومین اونپرسسند «چه گوی» یا «چرا چوآم لاوه کری؟» ^{٢٨} اُخری زَنک اِشتن آو کوزش پر بنا و بشییه شهر و مردمش بوات: ^{٢٩} «بایا مردکی بوینا که هر چه که تا هنیم کرده به، آمینش بوات. بی آو مسیح موعود بیی؟» ^{٣٠} پس اُون شهر د اُبر بشنده و بشنده عیسی ور.

^{٣١} آم وسطون د، شاگرد اجو خواهشیم بواتشون: «استاد، ای چی بُخه.» ^{٣٢} اما عیسی آجون بوات: «از غذایی خُردنه را دارم که شَمما چو د هیچی نزونا.» ^{٣٣} شاگرده هندیکریم بواتشون: «مگم کسی چیزی چو را آیردشه که بُخره؟» ^{٣٤} عیسی آجون بوات: «چمن غذا اِم که چمن خرسپار خواسته انجام بدیم و چو کاره انجام بدیم. ^{٣٥} مگم آم لاورون نشنوسه که "چهار ماه ویشتر تا ډرفنه موقع نَمَنته؟" دِډسا از شَممارا وام شَمما چشمون آکرا و بوینا هینه زمینه ډرفنه را آمادند. ^{٣٦} هینه ډرنیار اِشتن مزده گیره و محصولی ابدیه زیندگی را جمع کره

وختی آو تګون خوره آمین دراینه حوض دله، و تا از اِشتن پر آراسونم ای نفر چمن پیش د شی آو دله.»^۸ عیسی اجو بوات: «اوپاب بیه، اشته یقا آپرچین و راه دګن.»^۹ آ مردک هه لحظه شفاس بګت و اِشتن یقاش آپرچییش و راه دګت.

آ روز، یهودیون مقدس شنبه روز به.^{۱۰} پس یهودیون، شفا ګټه مردکه شون بوات: «هارو مقدس شنبه اسه و ته شرعا اجازه یداری اِشته یقا آپرچینی و بیر.»^{۱۱} اما آ مردک جواو بدا: «آ کسی که آمینش شفا آدایه آمین بوات، اِشته یقا آپرچین و راه دګن.»^{۱۲} چو کودشون آپرسس: «آو که اتش بوات اِشته یقا آپرچین و راه دګن، ګه به؟»^{۱۳} اما آ شفا ګټه مردک نزونستی آو که به، چون عیسی جمعیت میون غیب آبیته به.

^{۱۴} ګمکی بعد، عیسی آ مردکش معبد د بوینت و آجو بوات: «دیس هینه رچ آبیش، د ګناه مکه تا چمه د بدتر اِشته سر ما.»^{۱۵} آ مردک بیه و یهودیونش بوات: «آ کسی که آمینش شفا آدا عیسی اِسه.»

^{۱۶} چمه خونین به که یهودیون عیسیشون آزار اذیت کردی چون یهودیون مقدس شنبه روز همنه کاریش کردی.^{۱۷} اما عیسی جواو آم به که «چمن په حلا کار کره آر نی کار کرم.»^{۱۸} چمه خونین، یهودیون ویشتر ګوسینده آجو بوکوشنده، چون نه فقط یهودیون شنبه قانونش شګسه به، بلکم حتی واتش به خدا چمن په اِسه و اِشتنش خداییم برابر کردی.

خدا زا اقتدار

^{۱۹} عیسی آجون بوات: «حقیقتا، شما را وام که زا اِشتن یتونه کاری بکره مګم کارونی که وینه چو په انجام دی چون هر کاری په کره، زا

معجزه و عجیب چيون مَوینا، ایمان نایرا.»^{۲۰} آ درباریه مردک بوات: «آقا، پیش از آم که چمن خوردګ بقره، بوره.»^{۲۱} عیسی اجو بوات: «بیه؛ اِشته زا زنده مونه.» آ مردک عیسی لاوش باور بکه و راه دګت.^{۲۲} هلا راه د به که چو نوکره چو ور بښنده آجو بواتند: «اِشته زا ساق و سلامت.»^{۲۳} آ مردک چون کود آپرسسشه: «چه ساعتی چو حال رچ آبه؟» آون بواتشون: «آزیر ساعت یک نهار پش چو تب قطع آبه.»^{۲۴} آ لحظه به بزونسشه که آم هه ساعتی به که عیسی اجو واتش به: «اِشته زا زنده مونه.» پس آو اِشتن و چو کییه آل و اویلاد همن ایمانشون بایرد.^{۲۵} آم دۆمین علامت و معجزه ای به که عیسی وختی که یهودیه منطقه د بومه جلیل منطقه، انجامش بدا.

علیل مردکه شفا

بعد ای مدت، یهودیان ای عید به و عیسی بیه شهر اورشلیم.^{۲۶} اورشلیم د، 'ګوسپند دروازه' ور حوضی به که عبرانیون لفظ د آجو «بیت جسد» واندیه و پنج ایون داره. هر پنج ایون سایه بون دارنده.^{۲۷} آ ایون د پر گروهی از علیل خونینده، یعنی کوره، شله و فلجه [و منتظر بینده که آو تګون بخره. ^{۲۸} چون هر چند وقت ای را ای فرشته، خدا طرف نازل آیی و آوش تګون آدای و اولین کسی که آو تګون خردنه پش حوض دله شی آی، هر مرضیش که د شفاس ګتی.]

^{۲۹} پر مردکی به که سی و هشت سال علیل به. وختی عیسی بوینتسه که آ مردک پر خوته، بزونسشه که پر وقته که همنه عه و چو کود آپرسسشه: «ګوی شفا بګیری؟»^{۳۰} آ علیل مردک عیسا بوات: «آقا، از کسی یدارم که

لاوعون وام تا شما نجات پيدا بکړا. ^{٣٥} يحيى چراوي په سوزان و پر نور، و شما گوسيو ايکه چو نور د خوش ببا. ^{٣٦} اما شهادتي که از دارم يحيى شهادت د پيله تره، چون کاروني که په امينش اوس برده تا انجام بديم، يني هم کاروني که گرم چمن شهادت دينده که په امينش خرساعه. ^{٣٧} و هه په اي که امينش بخرسا اشته چمن شهادت دي. شما هرگز چو صصرون نشنوسه و چو ديمرون يونيته ^{٣٨} و چو کلام شما دل د يقايي نداره، چون به کسی که او بخرسا ايمان ندارا. ^{٣٩} شما مقدس نيوشته هون دقتييم بررسى کړا، چون همته زونو چو واسطيتيم ابدية زيندي دارا، با ام که ام نيوشته چمن شهادت دينده. ^{٤٠} اما حلا نگو بايو چمن ور تا زندگي به دست بايرا.

^{٤١} «از انسانې شکوه و جلال قبول نکرم، اما شما هون چاک آزونم که خدا محبت شما دل د ندارا. ^{٤٢} از چمن په نومييم بومييم اما شما امين قبول نکرا. اما اگم علایده کسی اشته نومييم با آجو قبول کړا. ^{٤٤} چه طره تونو ايمان بايرا وختي که شما هندیکر شکوه و جلاله قبول کړا، و آشکوه جلاله پش نيا که يگانه خدای طرف آ؟ ^{٤٥} فکر مگرا که آزيم شما هون په پيش متهم کرم؛ شما متهم کړار موسی عه، هو که اورن اميد دوسته. ^{٤٦} چون اگم موسی رون باور کرده به، اميرون ني باور کردی چون که موسی چمن دربار نيوشته. ^{٤٧} اما اگم چو نيويشته هون باور ندارا، چه طره چمن لاوعون باور کړا؟»

پنج هزار نفر غذا دايں

٦ چو پش، عيسى پشه درياچه ي جليل آ ديم که هه درياچه تيپريه لسه. ^٢ پر جماعتی چو پش بشنده، چون علامت و

ني کړه. ^{٢٠} چون که په، زاييم خُشه و هر کاری کړه آجو نشون دی و پيله تر کارون ني آجو نشون دی تا شما مات بمونا. ^{٢١} چون همته که په مردعون زنده کړه و آجون زندگي آدی، زانی به هر که که بگوه زيندي آدی. ^{٢٢} و په کسی را داوری نگره، بلکم همهی داوری زاش اوس برده. ^{٢٣} تا همهی مردم را حرمت بنينده، همته که په حرمت نينده. چون او که زحرمت نينيه، په اي که اوش خرسايه ني حرمت نينيه ^{٢٤} حقيقتا، شما را وام هر که چمن لاوه بشنوه و به اوی که امينش خرساعه ايمان بايره ابدية زيندي داره و داوری را نا، بلکم مرگ د نجات پيدا کړه. ^{٢٥} حقيقتا، شما را وام زموڼی آرسه، بلکم هته آرسه که مرده عه خدا زاصبه آشنونده و کسونی که گوش دينده، زنده بينده. ^{٢٦} چون همته که په اشته د زيندي داره، زاش ني عطاش کرده که اشته د زيندي بداره، ^{٢٧} و ام اقتدارش آجو آدایه که داوری بکړه، چون او انسانه زاعه. ^{٢٨} ام لاوعون د تعجب مکرا، چون زموڼی آرسه که همهی اوی که قبر دینده، چو صصه آشنونده و قبر د آبر آينده. ^{٢٩} آسانی که چاک کارشون کرده، زنده بينده که زندگي بکړنده، و کسانی که بده کارشون کرده، زنده بينده تا محکوم بيپينده. ^{٣٠} از اشته نتونم کاری بکرم، بلکم بنا به آچی که آشنوم داوری گرم و چمن داوری عادلونه عه، چون چمن خواسته انجام دايينه پش نييم، بلکم گوم آ کسی خواسته انجام بديم که امينش خرساعه. ^{٣١} «اگم از اشته چمن شهادت بديم، چمن شهادت اعتبار نداره. ^{٣٢} اما علایده کسی لسه که چمن شهادت دی و از زونم چو شهادت چمن معتبر لسه. ^{٣٣} شما کسونی رون بخرسا يحيى ور و او حقيقته را شهادتش بدا. ^{٣٤} نه ام که از انسانه شهادته قبول بکرم، بلکم ام

عیسی مټن آو سر

۱۶ غروو دم، عیسی شاگرده بومند دریاچه طرف ۱۷ و قایق د پښتندنه، بشنده دریاچه آدم، شهر کفرناحوم طرف. هوا تاریک آبی به، اما عیسی هنوز چون وړ نومیه به. ۱۸ هه لحظه دریا طوفانی ببه و تند بادی دمسئ. ۱۹ وختی حدودا ای فرسخ پاروشون بزه عیسی شون بوینت که دریاچه سر راه شی و قایق نزدیک آبی. پس زهله ترک آبنده. ۲۰ اما عیسی آجون پوات: «ازیم مترسا.» ۲۱ آخری بگوسشون آجو قایق دل پښوننده که قایقه هه لحظه آرسس هه یقایی که گوسینده بشینده.

از، نان زیندگی بخش اسیم

۲۲ ای روز بعد جماعتی که دریاچه آدم مټنه بنده، بیوینتشون که فقط ای قایق پر اسه، و زونسیشون که عیسی اشته شاگردونیم آ قایق دل ینشیشه بلکم شاگرده تیناوی شیه بنده. ۲۳ آخری علایده قایقه تیریه دریاچه د بومند و آرسنده پر که خداونده شکرگزاریه پش، نانшон خرده بنده. ۲۴ پس وختی جماعت بزونسشونه که نه عیسی پر اسه و نه چو شاگرده، آ قایق دل پښینده و بشنده کفرناحوم تا عیسی پش بگردنده.

۲۵ وختی عیسی شون دریاچه آدم بویتنده اجوشون پوات: «استاد، ته کی بومیش؟» ۲۶ عیسی جواو بدا: «حقیقتا، شما را وام چمن پش گردا، نه علامت و معجرونی خونین که

معجزونی که مریضون شفا داین را نشون دای وینتشون به. ۳ پس عیسی بشه تیه ای سر و اشته شاگردون خمنای پر ینشت. ۴ یهودیون پسخ عیده نزدیک به. ۵ وختی عیسی ددشت و بیوینشیه که جماعتی چو ور آبنده فیلیپس پوات: «کا نان پخروم تا آم مردم بخرنده؟» ۶ آمش پوات تا فیلیپسه امتحان بکره، چون او اشته چاک زونسی چه گون بکره. ۷ فیلیپس جواو بدا: «دویست دینار نان نی پخروم چون کفاف یندیه حتی اگم هر کومین فقط ای تیکه بخرنده.» ۸ ای علایده شاگرد که چو نوم آندریاس به، و شمعون پطرس برا به، پوات: ۹ «کوله ای بیبا اسه که پنج یویته نون و د مای داره، اما آم جماعت را چه کره؟» ۱۰ عیسی پوات: «مردمه بنشونا.» پر سبزه مشت به. پس مردکان که دورو بر پنج هزار نفر بنده پښینده. ۱۱ آخری عیسی نانش اوگت و شکر کردنه پش، میون کسونی که پر نشته بنده پبخششیه. مایونه نی همنه، هه اندازه ای که گوسشونه. ۱۲ وختی بخردشونه و سپر آبنده، عیسی اشته شاگردونش پوات: «نانه خوردعون جمع آگرا تا چیزی هدر مشی.» ۱۳ پس اون نون خوردشون جمع بکه و آ پنج یویته نونون اضافه که جماعت خرده به، دونزده سبد مشت آبه. ۱۴ وختی مردم علامت و معجزه ای که عیسی کرده به بوینتشون پواتند: «راس راسین که او هه پیغمبریه که گون با آم دنیا.» ۱۵ عیسی وختی بزونسشیه که مردم گونده آجو بیگیرنده، زوریم پاتشاه بکرنده، پرش ترک بکه و هنی تیناوی بشه کوه.

بايره ابدية زندگى بداره، و از داوريه روز د آجو زنده بگرم.»

^{٤١} اُخرى يهوديون، دربارہ او غرغرشون بکيه، چون که واتش به «آزيم آ نان که آسمون د بومه.» ^{٤٢} اُون بواتند: «مگم آم مردک، عيسى يوسف زا نى که اما چو په و ما آزونوم؟ پس چه طره هينه وا، «آسمونه د اوميم؟» ^{٤٣} عيسى جواو بدا: «هندبگريتم غرغر مکر. ^{٤٤} هيچکس نيتونه با چمن ور مگم آم که په اى که آميش بخرسا آجو بايره چمن طرف، و از داوريه روز آجو زنده کرم. ^{٤٥} پيغمبرون نيويشته هون د اوميه که «همه خدا کود تعليم ايگرند.» پس هر که خدا د بشنوه و چو کود تعليم بيگره، آ چمن ور. ^{٤٦} هيچکس پش نويته مگم اوى که خدا طرف بيى؛ او پش وينته. ^{٤٧} حقيقتا، شما را وام هر که ايمان داره، ابدية زندگى داره. ^{٤٨} نانى که زندگى بخشى آزيم. ^{٤٩} شما اجداد، متاشون بيايون د بخه، با آم حال بمرندنه. ^{٥٠} اما نانى که آسمون د نازل بي همته عه که هر که آجو بخره، نمره. ^{٥١} آ نانى که زندگى بخشه ازم که آسمون د نازل بي. هر که آم نان د بخره، تا ابد زنده مونه. نانى که از آديم تا دنيا مردم زندگى بدارنده، چمن بدن اسه.»

^{٥٢} پس پيله بحثى يهوديون ميون دگت که «آم مردک چه طره تونه اِشتن بدن اجمآ آديته تا بخروم؟» ^{٥٣} عيسى آجون بوات: «حقيقتا، شما را وام که، تا انسان زا بدنه مخرا و چو خونه آمخرا، اِشتن د زندگى ندارا. ^{٥٤} هر که چمن بدن بخره و چمن خون آخره، ابدية زندگى داره، و از داوريه روز آجو زنده کرم. ^{٥٥} چون چمن بدن خوردنى حقيقى و چمن خون آخردنى حقيقى اِسه. ^{٥٦} اوى که چمن بدنه خره و چمن خون آخره، چمن دل ساکن

وينترونه بلکم آنونى خوئين که بخردرونه و سير آبيا. ^{٢٧} کار بکرا، اما نه خوراکى خونين که از بين شى، بلکم خوراکى اى خونين که تا ابدية زندگى مونه خوراکى که انسان زا شماهون آدى. چون خدا هه آسمانيه په آجوش مهر تايد زيه.» ^{٢٨} اُخرى چو کود آپرسنده: «چه گون بکروم تا خدا کارون انجام بديوم؟» ^{٢٩} عيسى جواوش بدا: «خدا کار آمه، به کسى که او خرسايشه ايمان بايرا.» ^{٣٠} اُون بواتند: «چه علامت و معجزه اى چما را کرى تا چو وينتنيتم آته ايمان بايروم چه معجزه اى کرى؟» ^{٣١} چما اجداد بيايون متا د آنانى که آسمون د وارسه بخردشونه، همته که مقدس نيويشته هون د نويشته: «موسى آسمون د آجونش نان بدا تا بخرنده.» ^{٣٢} عيسى جواو بدا: «حقيقتا، شما را وام موسى نيه که آناش آسمون د شماش آدا، بلکم چمن په عه که نان حقيقى آسمون د شماهون آدى. ^{٣٣} چون خدا نان آويه که آسمون د نازل بي و دنيا زندگى بخشه.» ^{٣٤} پس اُون بواتشون: «آفا، آم نان هميشه اجمآ آده.» ^{٣٥} عيسى آجون بوات: «نانى که زندگى بخشه ازم. هر که با چمن ور، هرگز وشيرش نيى، و هر که آمين ايمان بايره هرگز تشيرش نيى. ^{٣٦} اما همته که شما را بواتم هر چنده که شما اميرون بوينت اما هنوز ايمان نايرا. ^{٣٧} همه ي کسانى که په آميش آدا، اينده چمن ور؛ و اوى که چمن ور با، آجو هرگز اِشتن د نرويم. ^{٣٨} چون از آسمون د نوميم تا چمن خواسته انجام بديم، بلکم اوميم تا چمن خرسىيار خواسته انجام بديم. ^{٣٩} و چمن خرسىيار خواسته آم که از آ کسانى که او آميش آدايه هيچ کومين از دست مديم، بلکم آجون داوريه روز د زنده بگرم. ^{٤٠} چون چمن په خواسته آمه که هر که زا دِده و آجو ايمان

وړنده. ^{۶۹} و اما ايمانمون آيرده و زونوم که ته
آ خدای قدوسيش. ^{۷۰} عیسی چون جواوش
بدا: «مگم از شما دوزده نفرم انتخاب ینگه با
آم حال، ای نفر از شما شیطان إسه.» ^{۷۱} او
درباره یهودا، شمعون إسخریوطی زا، لاوش
کردی. چون یهودا ای نفر از آ دوزده نفر به،
که بعد ای مدتی عیسی خیانت ینگه.

عیسی شی به عید خیمه

۷ چمه پش عیسی ای مدت جلیل منطقه د
گردستی چون نگوستی یهودیه د بیبی، چون
یهودیه گوسینده آجو بوکوشنده. ^۲ یهودیون
عید خیمه، نزدیک به، ^۳ عیسی براعه اجو
بواتشون: «بیبا د پشه یهودیه تا إشته پیرو
بویننده چه کارونی کری، ^۴ چون هر که بگوه
شناخته بیبی، خلوتیه کار نکره. ته که آم
کارون کری، إشتن اچم دنیا نشون آد.» ^۵ چون
حتی چو براعه اجوشون ایمان نایرده به.
^۶ پس عیسی آجوش بوات: «هنوز چمن وقت
نرسسه اما شما را هر وختی مناسبه. ^۷ دنیا
مردم یتونده شما د ییزار بیپینده اما چمن د
ییزارنده، چون از شهادت دیم که چون کاره
بدینده. ^۸ شما إشتن عید را بشا، از فعلا آم عید
را نام، چون چمن وقت هنوز نرسسه ^۹ عیسی
آمش بوات و جلیل د وندرد.

^{۱۰} اما بعد آم که چو براعه عیده را اورشلیم
بشنده، إشتنم پشه اما نه آشکارا بلکم خلوتی.
^{۱۱} پس یهودیه، عید را چو پش گردسینده،
آپرسشونه: «آ مردک کاره؟» ^{۱۲} و درباره عیسی
مردمه میون بحث پر به. بعضی واتشوتی:
«چاک مردکیه.» اما بعضی واتشوتی: «نه!

بی و از چو دل. ^{۵۷} همنه که په آمیش زنده
پخرسا و از په خونین زندم، آوی که آمین
بخره چمن خونین زنده مونه. ^{۵۸} آم إسه آ نانی
که آسمون د نازل به؛ نه آ نانی شارین که
شما اجداد بخردشونه، و با آم حال بمردنده؛
بلکم هر که آم نان د بخره، تا ابد زنده
مونه.» ^{۵۹} عیسی آم لاوعونش زمونی بوات که
گفرناحوم شهر د یهودیون عبادگاه د تعلیمش
آدای.

پطرس اعتراف

^{۶۰} خلیون از عیسی شاگرده آم لاوعون
آشنوسنیم بواتشون: «آم تعلیمه چتیننده، که
تونه آجون قبول بکره؟» ^{۶۱} عیسی، زونسی که
چو شاگرده ام لاوعون خونین غرغر گرنده،
آجون بوات: «چمن لاهه عه شماهونش
ناراحت کرده؟ ^{۶۲} پس اگم انسان زا بوینا که
شی اروازه، بقای که اول پر به، چه کرا؟
^{۶۳} خدا روح إسه که زنده کره؛ جسم فایده ای
نداره. لاوعونی که از شمارام بوات روح و
زیندگی إسنده. ^{۶۴} اما بعضیه شما میوننده که
ایمان نایرنده.» چون عیسی اول زونسی که چه
کسانی ایمان نایرنده و آ کسی که آجو خیانت
گره، کیه. ^{۶۵} و بواتش: «چمه خونین شمارام
بوات هیچکس نتونه چمن ور با مگم آ کسی
که آسمانیه په طرف اجو عطا بیبی.»

^{۶۶} آم لاوعون پش، خلیون از چو شاگرده
آگردسند، و د آوشون همراهی نکه. ^{۶۷} پس
عیسی آ دوزده شاگردش بوات: «شما نی گوا
بشا؟» ^{۶۸} شمعون پطرس جواو بدا: «آقا اما
چه که ور بشوم؟ ابدیه زیندگی لاهه عه إشته

نوانده! ٻي ته قومه پيله تره واقعا پڙوننده ته
 آو هه مسيح موعوده؟^{۲۷} آما زونوم آم مردک
 از کا اوميياسه، اما وختي مسيح موعود ظهور
 بکره، کسی نزونه از کا اومياسه.»^{۲۸} چمه
 خوئين عیسی وختي معبد د تعلیمش آدایي بلند
 صصییم بوات که: «آمین آژونا و زونو از کا
 اومیم. اما از چمن طرف نومیم آوی که آمینش
 پخرسا حقه؛ و شما آجو اونزونا.»^{۲۹} اما از آجو
 آژونم، چون از چو طرف اومیم و آو آمین
 پخرسا.»^{۳۰} پس اُون بگوسنده عیسی دستگیر
 بکرده، اما هیچکس چو طرف دسش دراز
 نکه، چون حلا چو وقت نرِسیسه به.^{۳۱} با آم
 حال، خلیون جماعت د آجو ایمان بایرند.
 اُون بواتشون: «وختي مسیح موعود ظهور
 بکره، آم مردک د ویشتر معجزه گره؟»

^{۳۲} قریسیان فرقه علما گوش آرسس که
 مردم، درباره عیسی همنه لاهو گرنده. پس سران
 کاهنان و قریسیان، معبد نگهبانشان پخرسا تا
 عیسی دستگیر بکرده.^{۳۳} اُخري عیسی بوات:
 «کمکی شما حنما ایسم، اُخري شیم چمن
 خرسیار ور.»^{۳۴} چمن پش گردا، اما آمین نیوینا؛
 و پر که از ایسم، شما یتونو بایا.»^{۳۵} پس
 یهودیون هندیکریم بواتشون: «آم مردک کا
 گوه بیشی که آما نتونوم آجو آلوم؟ گوه بیشی
 یهودیونی ور که یونانیون دل پخش و پلانده و
 یونانیون تعلیم بیدی؟»^{۳۶} چو منظور چه به
 که بوات، «چمن پش گردا، اما آمین نیوینا؛ و
 پر که از ایسم، شما یتونو بایا؟»

عیسی لاوعون عید آخرین روز

^{۳۷} عید هفته آخرین روز که عیده پيله روز
 به عیسی وندرد و بلند صصییم بوات: «هر
 که تشرشه، چمن ور با و آخره.»^{۳۸} هر که
 آمین ایمان بایره همنه که مقدس نیوشته عه

بلکم مردمه گمراه کره.»^{۱۳} اما چون یهودیه
 ترسینده، هیچکس درباره چو آشکارا لاوش
 نگردي.

عیسی تعلیمان منشأ

^{۱۴} عید هفته نصب آورده به، که عیسی
 بومه یهودیون معبد حیاط دله و تعلیم دایش
 شروش بکه.^{۱۵} یهودیه تعجبشون بکه، و
 آپرسشونه: «آم مردک که تعلیمش نیوینته چه
 طره تونه همنه دانشی بداره؟»^{۱۶} عیسی چون
 جواو بوات: «چمن تعلیمه چمن د نینده،
 بلکم آژ آ کسبه که آمینش خرساعه.»^{۱۷} اگم
 کسی راس راسین گوه خدا خواسته انجام
 بیدی زونه که آم تعلیم خدا طرفه إسه یا
 از اِشتن د وام.^{۱۸} آوی که اِشتن د وا، اِشتن
 شکوه و جلاله پش شی اما آوی که گوه اِشتن
 خرسیاره جلال آدی راست وا و چوینیم هیچ
 دوروغی نییه.^{۱۹} مگم موسی شریعتش شماش
 اوندا؟ اما هنوز شماهون هیچ کومین آجون
 انجام ندیا. چرا گوا آمین بوکوشا؟»^{۲۰} مردمه
 جواوشون بدا: «ته دیورذیش! که گوه آته
 بوکوشه؟»^{۲۱} عیسی چون جواو بوات: «از
 ای معجزه ایم بکه و شما همن تعجبرون بکه.
^{۲۲} موسی، ختنه حکمش شماش آدا - البته
 آم موسی د نبه بلکم قوم اجداد به - و چمه
 خوئين یهودیون مقدس شنبه روز د شما زارون
 ختنه کرا.»^{۲۳} پس اگم شنبه روز انسان ختنه
 بی تا موسی شریعت مَشکِنجونا، چرا چمن د
 عصبانیا که شنبه روز د ای انسانی سلامتی
 کاملم پَنخِشِسمه؟^{۲۴} ظاهریم داوری مکر،
 بلکم حقییم داوری بگراه.»

^{۲۵} بعضی از اورشلیم مردم بواتشون: «مگم
 آم هه کسی نییه که گونده آجو بوکوشنده؟
^{۲۶} دِدا چه طره آشکارا لاهو کره و آجو هیچی

۵۰ نيقوديموس، که پيش تر عيسى ور شيه به و ای نفر از فريسيان به، يوات: ۵۱ «مگم چما شريعت کسی محکوم کره بی ام که اول چو لاوعون بشنوه و بزونه چش کرده؟» ۵۲ اُون جواو بدا: «مگم ته نی جليليش؟ آپرس ايرس بکه و بوين که هيچ پيغمبری جليل د نويماسه ۵۳ اُخري هر که بشه اِشتن گه. اما عيسى بْشه زيتون کوه طرف.

زناکار زَنکي بخشن

۲ صبح دم، عيسى هنی بومه معبد حياط. پر، مردم همّه چو دویر جمع آبنده؛ عيسى بنشت و اجونش تعليم بدا. ۳ ام لحظه تورات معلمه و قَریسی فرقه علما، زَنکيشون که زنا کرده موقع، گِيشون به بايردند و آوشون مردمون ميون پا سر نياشون بدا ۴ عيسى شون يوات: «استاد، ام زَنکمون زنا موقع گِيمونه ۵ موسی شريعت چما راش حکم کرده که همنه زَنک سگسار ببينده. هَينه ته چه وای؟» ۶ آمشون يوات تا آجو امتحان بکرنده و ای چی، چو محکوم کرده را آلوند. اما عيسى اِشتن سرش اشنيو بايرد اِشتن آنگوشتييم زمين سر نيوشتی. ۷ ولی چون اُون هی چو کوډ سؤال آپرسينده، اِشتن سرش راست آکه و آجون يوات: «شما ميون هر که بی گناهه، اولين سِگ آجو بزنه.» ۸ و هنی دلا آبه و زمين سر نيوشتی. ۹ ام لاوعون اِشتنوسنييم، اُون ای نفر ای نفر، پيله ترينشون گته تا ولگ ترينش پيشون ترک بکه و عيسى تيناو، اَزَنک خما که پر به وندرد. ۱۰ اُخري عيسى اِشتن سرش راس آکه و اَزَنکيش يوات: «ای زَنک آوه کارنده؟ هيچکس اِتش محکوم

وانده، چو دِلّه دلّ دَ زندگي بخشه آو خونيه راه دگنه.» ۳۹ ام لاوش، خدا مقدس روح دربارہ يوات که کسونی که ايمان بايرنده، مقدس روح دريافت کرنده؛ چون خدا مقدس روح هنوز هيچ کسی را عطا نيبه به چون حلا عيسى جلالش نيگته به.

مردم دلّ عيسى دربارہ اختلاف دگت

۴۰ بعضی از جماعت، ام لاوعون اِشتنوسنييم يواتشون: «واقعا که ام مردک هه پيغمبر که واتش به آ.» ۴۱ و بعضيه يواتشون: «مسيح موعود اِسه.» اما علايدّه گروهی آپرسينده: «مگم مسيح موعود جليل دَ ظهور کره؟» ۴۲ مگم مقدس نيوشته هون نواتنده که مسيح موعود داوود پاتشاه نسل دَ بی و بيت لحم دَ ظهور کره، هه ده ای که داوود پاتشاه پر زندگيش کردی؟» ۴۳ پس مردم ميون دربارہ عيسى اختلاف دگت. ۴۴ بعضيه گوسينده آجو دستگير بکرنده، اما هيچکس چو طرف دسش دراز اونکه.

دين علما بی ايمانی

۴۵ پس معبد نگهبانه آگردسندۀ سران کاهنان و فريسيان ور. اُون چون کوډ آپرسينده: «چرا عيسى رون نايرده؟» ۴۶ نگهبانان جواو بدا: «تا هاروپين روز هيچ کس ام مردک شارين لاوش نگرده!» ۴۷ پس فريسيان يواتند: «مگم شما نی وازيرون خرده؟» ۴۸ قوم پيله ترون و فريسيان دَ کسی اِسه که آجو ايمان آيرده بيی؟ ۴۹ البته که نه! اما ام جماعت که چیزی شريعت دَ نزوننده، لعينده.»

د مړا پر که از شيم، شما نټونو بایا.»^{٢٢} پس يهوديون بواشون: «مگم گوه اِشتن بوکوشه که وا "پر که از شيم، شما نټونو بایا"؟»^{٢٣} عیسی آجون بوات: «شما زمینی اسیو، و از آسمانی. شما آم دنیا را اسیو اما از آم دنیا را نییم.»^{٢٤} از شمام بوات که شما اِشتن گناهون د مړا، چون اگم ایمان مايرا که از اِسیم، شما اِشتن گناهون د مړا.»^{٢٥} عیسی شون بوات: «ته کییش؟» عیسی جواو بدا: «هه کسی که اول شمام بوات.»^{٢٦} خیلی چيون دارم که دربارہ شما یوام و شماهون محکوم بکرم. اما اوی که آمینش بخرسا حق اِسه و از آ چيوني که چو آدم اشنوس دنیا را وام.»^{٢٧} اُون نزنو نسیشون که دربارہ آسمانیه په چون را لاهه کره.^{٢٨} پس عیسی آجون بوات: «وختی که شما انسان زا اروازه برا، زونا که از او اِسیم و از اِشتن د کاری نکرم، بلکم فقط چیزی وام که په آمین یادش داعه.»^{٢٩} و اوی که آمینش بخرسا چمن خمناعه. او آمین تیناو نارزه چون از همیشه آ کاری که چو خُش آ انجام دیم.»^{٣٠} آم لاوعون یتیم خیلون عیسی شون ایمان بايردند.

حقیقت شما آزاد کره

^{٣١} اُخري عیسی یهودیانیش که آجو ایمانشون آیرده به بوات: «اگم چمن تعلیم شارین عمل بکرا واقعا چمن شاگرد با.»^{٣٢} و شما حقیقته آزونو، و حقیقت شما آزاد کره.»^{٣٣} اُون جواو شون بدا: «اما ابراهیم پیغمبره خوردگ اسیوم و هرگز کسی نوکر نییوم. پس چه طره عه که ته وای اما آزاد بام؟»^{٣٤} عیسی جواو بدا: «حقیقتا، شما را وام کسی که گناه کره، گناه نوکره.»^{٣٥} نوکر

نکه؟»^{١١} زَنک جواو بدا: «هیچ کس، ای آقا.» عیسی اجو بوات: «ازی اته محکوم نکرم. بشه و د گناه مکه.»

از دنیا نورم

^{١٢} اُخري عیسی هنی مردم یتیم لاوش بکه، بواش: «از دنیا نورم. هر که چمن پیروی بکره، هرگز تاریکبه د نیمچه، بلکم از آ نوری که زندگی بخشه داره.»^{١٣} پس فریسیان عیسی شون بوات: «ته اِشتن اِشرا شهادت دی پس اِشته شهادت اعتبار نداره.»^{١٤} عیسی چون جواو بوات: «هر چند از چمن شهادت دیم، اما چمن شهادت اعتبار داره، چون از زونم از کا اومیم و آ کا شیم. اما شما زونا از کا اومیم و آ کا شیم.»^{١٥} شما انسانیه فکرونیتیم داوری کرا، اما از کسی را داوری نکرم.^{١٦} ولی حتی اگم داوری بکرم، چمن داوری درسته، چون تیناو نییم، بلکم په ای که آمینش بخرسا نی چمن خمناعه.»^{١٧} شما شریعت د نویشتونونه که د شاهد شهادت اعتبار داره.^{١٨} از چمن شهادت دیم، و په ای که آمینش بخرسا چمن شهادت دی.»^{١٩} اُخري عیسا ش بوات: «اِشته په کار؟» عیسی جواو بدا: «شما نه آمین، نه چمن په آزونو. اگم آمین آزونسیو چمن په نی آزونسیو.»^{٢٠} عیسی آم لاوعون آ لحظش بوات که معبد خزانه د تعلیمش آدای. اما هیچکس آجو دستگیر نکه، چون حلا چو وقت نرسه به.

عیسی لاوعون دربارہ اِشتن مردن

^{٢١} اُخري هنی عیسی آجون بوات: «از شیم و شما چمن پش گردا، اما شما اِشتن گناهون

چرا چمن لاوه باور نکرا؟^{۴۷} کسی که خدا د
إسه، خدا کلامه قبول کره؛ اما شما قبول نکرا،
چون که خدا د نیا.»

پیش از ابراهیم از اسیم

^{۴۸} یهودیون عیسی جواو بواتشون: «مگم
درست نواتیوم که ته سامره ای اسیش و
دیورَدیش؟»^{۴۹} عیسی جواو بدا: «از دیورده
نییم، بلکه چمن په حرمت نییم، اما شما آمین
بی حرمتی کرا.»^{۵۰} از چمن شکوه و جلاله پش
نییم. اما کسی إسه که چو پش إسه و او
داوری کره.^{۵۱} حقیقتا، شما را وام اگم کسی
چمن کلامه نیا بداره، تا ابد نمره.»^{۵۲} یهودیان
اجوشون بوات: «هَینه دِ اما مطمئن بیوم
که ته دیورَدیش! ابراهیم پیغمبر و پیغمبره
بمردنده، هَینه ته وای، "اگم کسی چمن کلامه
نیا بداره، تا ابد نمره!"^{۵۳} ته چما په ابراهیم د
نی پبله تریش؟ او پمه، و پیغمبره نی بمردند.
إشتن که زونی؟»^{۵۴} عیسی بوات: «اگم از
إشتن شکوه و جلال بدیم، چمن شکوه و جلال
ارزشی نِداره. آ کسی که آمین جلال آدی چمن
په إسه، هوی که شما وایو چما خداعه.»^{۵۵} هر
چند شما اجو اونزونو اما از آجو آزونم. اگم
یوام آجو اونزونم، شما شارین دروغ واجینگ
بیم. اما از آجو آزونم و چو کلامه نیا دارم.
^{۵۶} شما په، ابراهیم پیغمبر، شادیش گردی
که روزی آمین بوینه؛ و آمینش بوینت و شاد
آبه.»^{۵۷} یهودیان اجو بواتند: «هلا پنجاه سال
نداری و ابراهیمر وینته؟»^{۵۸} عیسی آجون
بوات: «حقیقتا، شما را وام پیش از ام که
ابراهیم پیغمبر بیی، از بیم!»^{۵۹} پس یسگشون
اوگت تا آجو سگسار بکرند، اما عیسی معبد
د آبر بشه و إشتنیش پنهون بکه.

کییه د همیشه یقا نِداره، اما زا همیشه یقا
داره.^{۳۶} پس اگم زا شما آزاد کره، حقیقتا شما
آزاد با.

ابراهیم راس راسین خوردگون

^{۳۷} «از زونم که ابراهیم پیغمبره خوردگیا
اما گوا آمین بوکوشا، چون چمن کلام شما را
جایی نِداره.»^{۳۸} از آچیونی لاوه کرم که چمن په
حضور د وینیمه و شما آچی ای که شما په د
آشنوسو انجام دیا.»^{۳۹} اُون بواتند: «چما په
ابراهیم پیغمبره.» عیسی بوات: «اگم ابراهیم
خوردگ بیا ابراهیم شارین رفتارون کردی.
^{۴۰} اما شما گوا آمین بکوشا؛ و از کسی اسیم که
آ حقیقتی که خدا د آشنوسیم شما رام بوات.
ابراهیم همنه کارش نکه.»^{۴۱} اما شما شما په
کارون انجام دیا.»

خدا خوردگون و شیطان خوردگون

اُون بواتند: «اما حرامزاده نیوم، ای په
ای داروم که هه خدا إسه.»^{۴۲} عیسی آجون
بوات: «اگم خدا شما په په، شما چمنیتیم خُش
بیا چون از خدا طرف اومیم و هَینه بییا اسیم.
از چمن طرف نومیم بلکه او آمینش پخرسا.
^{۴۳} چرا چمن لاوعون نفهما؟ چمه خونین که
یتونا چمن کلامه قبول بکرا.»^{۴۴} شما، شما په
شیطان را اسیو و چو خواسته انجام دیا.
او اوّل آدم کش په و حقیقتیم کاریش ند
چون هیچ حقیقتی چوام نی. هر موقع دروغ
وا، إشتن ذات د وا؛ چون که دروغ واجینگ
و همهی دروغ واجگون په إسه.»^{۴۵} اما شما
چمن لاوه باور نکرا، چمه خونین که حقیقته
شمارا وام.»^{۴۶} کوم یکی از شما تونه ای گناهییم
آمین محکوم بکره؟ پس اگم حقیقته شمارا وام

مادر زاد کور شفا

١٥ اُخري قَريسيانَ نِي چو کوڌ آپرسسشونه که چه ظَره ويني. آ مردک جواو بدا: «آو چمن چشمون سر چلش آسف و بِشورِدِم و هِنه وينم.» ١٦ پس بعضي از قَريسيان بواتشون: «آ مردک خدا طرف نِي، چون مقدس شنبه روز قانونه عمل نکره.» اما بعضي بواتشون: «چه ظَره کسی که گناهکاره تونه هِمَنه علامت و معجزونی بکره؟» و چون ميون اختلاف دگت. ١٧ پس هني آ کوره مردک کوڌ آپرسسشونه: «ته اِشتن چو درباره چه وای چون آو اِشته چشمش آکه.» جواوش بدا: «آو ای پیغمبره.» ١٨ اما يهوديان هنوز باورشون ند که آو کور به و بينا ببه تا آم که آ مردکه په ماشون وُنگ بگه ١٩ چون کوڌ آپرسسشونه: «آم شَما زا اِعه، هوی که وائیو کور دِنيا بومه؟ پس هِنه چه ظَره تونه بَوينه؟» ٢٠ مردکه په ما جواوشون بدا: «آما زونوم که آم چما زاعه، و زونوم که کور دِنيا بومه. ٢١ اما آم که چه ظَره هننه وينه و یا که چو چشمش آکرده، آما نزونوم. چو کوڌ آپرسا. آو عاقله و اِشتن، درباره اِشتن تونه لاهه کردن.» ٢٢ مردکه په ما چون يهوديان کوڌ ترسپنډه هِمنه بواتند. چون يهوديان پيش تر واثشونی که هر که اقرار بکره عیسی هه مسیح موعوده، آجو عبادتگاه د آبر بگرند. ٢٣ چمه خوئین په که چو په ما بواتشون «آو عاقله و چو کوڌ آپرسا.» ٢٤ پس هني آ مردکشون که پيش تر کور به، وُنگشون بکه، و اجوشون بوات: «شکوه و جلال آده خدا! آما زونوم که آ مردک گناهکاره.» ٢٥ آو جواو بدا: «چو گناه کار بينه نزونم. فقط ای چی ای زونم و آم که کور بيم، و هِنه وينم.» ٢٦ آون آپرسسند: «اشننيم چش بکه؟ چه ظَره اِشته چشمش آکه؟» ٢٧ جواوش بدا: «از که شَمام بوات

٩ وختی که عیسی راه د شتی ای کور مادر زادیش بیوینت. ٢ چو شاگرده چو کوڌ آپرسسشونه: «استاد، چه که گناهه که آم مردک کور دِنيا اومياسه؟ اِشتن گناه خونین یا چو په ما گناه خونین؟» ٣ عیسی جواو بدا: «نه چو گناه و نه چو په ما گناه خونین بلکم هِمَنه ببه تا خدا کاره چو را آشکار ببینده. ٤ تا روز اِسه گون چمن خرسیپاره کارون انجام بدیوم؛ شو دِگنه که کسی یتونه شو کار بگره. ٥ تا وختی که از دِنيا د اِسیم دِنيا نورم.» ٦ آمش بوات و زمین سر لَش آوش ایکه، چلش رچ آکه و آ چلش مردکه چشمونش آسف ٧ و آجوش بوات: «بشه سیلوآم حوض د بشور. سیلوآم معنی 'خرسیپار' اِسه.» پس بشه و بِشورِدِشه و هِبِه موقع بینا آگردس. ٨ قونشیه و کسونی که پيش تر آ مردکشون گدایی کردن موقع وینته بنده آپرسسشونه: «مگم آم هه مردک نِي که نِشته به و گداییش کردی؟» ٩ بعضي بواتشون: «هو اِسه.» بعضي نِي بواتشون: «آجو آشی.» اما آ مردک تأکیدیم بوات: «از هه مردک اِسیم.» ١٠ پس، چو کوڌ آپرسسشونه: «چه ظَره اِشته چشمه آبنده؟» ١١ مردک جواو بدا: «مردکی عیسی نوم، چلش رچ آکه و چمن چشمون سر آسفِشه و بوات "بشه سیلوآم حوض د بشور." پس بَشیم بِشورِدِم و بینا بَیم.» ١٢ چو کوڌ آپرسسشونه: «أ شخص کاره» جواوش بدا: «نزونم.» ١٣ پس آ مردکشون که پيش تر کور به، بایردشونه قَریسی فرقه علما ور. ١٤ آ روز که عیسی چلش رچ کرده به و چو چشمونش آکرده به، يهوديون مقدس شنبه روز به.

از چاکه چوپون اسيم

۱۰ «حقيقتا، شَما را وام آ کسی که بر دَ گوسپندون آخور دله مشی؛ بلکه دیوار دَ بیشي اروازه تا علایده راهیته دَ با دله، دزد و راهزن إسه. ۲ اما آ کسی که بر دَ دله با گوسپندون چوپون إسه. ۳ دربان، بر چو را آکره و گوسپند چو صصه آشنونده؛ او إشتن گوسپند چو نومیم ۴ ونگ کره، و آجون بر بر سر. ۴ وختی همهی إشتن گوسپندون بر سر بر، چون پیش شی و گوسپند چو پیش شینده، چون چو صصه آزوننده. ۵ اما هرگز بیگانه نفرون پیش نیشینده و چون دَ دوزنده، چون بیگانه صصه نزوننده.»

۶ عیسی آم مثلش چون را بوات ولی اُون نزونینده که چه وا.

۷ پس عیسی هنی آجون بوات: «حقيقتا، شَما را وام از گوسپندون را، 'بر' إسیم؛ ۸ کسانی که چمن پیش اومینده، همۀ دزد و راهزن إسنده، اما گوسپند چو صصی گوش نکرند. ۹ از 'بر' إسیم؛ هر که چمن راه دَ دله با نجات پیدا کره، و آزادیم آ دله و بر سر شی و واشه یقا آله. ۱۰ دزد فقط آ که بدزه و بوکوشه و نابود بکره؛ از اومیم تا اوه زندگی بدارنده و آزندگیه دَ فراوانی یتیم استفاده بکرند.

۱۱ «از چاکه چوپونی إسیم. چاکه چوپون إشتن جان گوسپندون را نی. ۱۲ چون مزدور، چوپون نی و گوسپند نی چو را نینده، وختی بوبنه که ورگ آ، گوسپندون آرزو و دوزه و ورگه حمله کریه و آجون پخش کره. ۱۳ مزدور

اما شَما گوش اونديا چرا گوا هنی بشنوا؟ مگم شَما نی گوا چو شاگرد ببا؟» ۲۸ اُون آ مردکشون دشمنون بدا، بواتشون: «ته إشتن چو شاگردیش! اما موسی پیغمبره شاگردیوم. ۲۹ اما زونوم خدا موسی یتیم لاوش کرده. اما آم شخص، زونوم او از کا اومیاسه.» ۳۰ آ مردک چون جواو بوات: «آم دَ خیلی عجیبه! با آم که چمن چشمش آکه، شَما زونو از کا اومیاسه. ۳۱ اما زونوم که خدا گناهکاران دعا گوش اوندی؛ اما اگم کسی خدا پرست بیبی و چو خواسته انجام بیدی خدا چو دعا گوش دی. ۳۲ دنیا اول تا هاروبین روز هرگز نشنوسشونه که کسی کور مادرزاده چشم آکرده بی. ۳۳ اگم آم مردک خدا طرف نی نتوسی کاری بکره.» ۳۴ اُون آ مردکه جواو بواتشون: «ته سر تاپا گناهیم دنیا اومیش. هینه ته آجما درس دی» پس اوشون آ مکان دَ آبر بکه.

۳۵ وختی عیسی بشنوسشه که آم مردکشان آبر کرده آجوش آلوس و چو کود آپرسس: «انسان زا ایمان داری؟» ۳۶ جواوش بدا: «آقا، بوا او کیه که از آجو ایمان بایرم.» ۳۷ عیسی آجو بوات: «ته اور وینته! هو که هینه إشته خمن لاوه کره.» ۳۸ آم مردک بوات: «آقا، ایمان دارم.» و چو پیش سجدش بکه.

۳۹ عیسی بوات: «از داوری کردنه را اومیم آم دنیا، تا کسانی که کورنده بوینده و کسانی که وینده کور ببینده.» ۴۰ بعضی از قریسی فرقه علما که چو خمن بنده، وختی آمشون بشنوس، آپرسشونه: «اما نی کوریوم؟» ۴۱ عیسی آجون بوات: «اگم کور بیا تقصیررون ند اما هینه که ادعا کرا وینا، گناه کار مونو.

صص گوش دینده، از آجون آزونم و آوه چمن پَش آینده. ^{۲۸} از آجون ابدیه زندگی بَخشم، و آون هرگز هلاک نیبینه. کسی نتونه آجون چمن دس دایگیره. ^{۲۹} چمن په که آجونش آمین بَخشیشته هَمُن د پيله تره، و هیچ کس نتونه آجون چمن په دس دایگیره. ^{۳۰} از و په ایو اسیوم.»

^{۳۱} اُخری هنی یهودیون سگشون اوگت تا آجو سگسار بکرنده. ^{۳۲} عیسی آجون بوات: «چمن په طرفت پر چاک کارونی شَمام نشون داعه. کومین خوئین گوا آمین سگسار بکرا؟» ^{۳۳} جواوشون بدا: «چاکه کار خوئین آته سگسار نکروم، بلکه چمه خوئین که کفر وای، چون انسانیش و اِشتیر خدا زونی.» ^{۳۴} عیسی چون جواو بوات: «مگم شَمما تورات د نیبویشتشونه که "بواتم شَمما خدایان اسیو"؟» ^{۳۵} اگم کسانی که خدا کلام آجون آرسه، "خدایان" واند و هیچ کومین از مقدس نیویشته باطل نیبینه - ^{۳۶} چه ظره تونا به کسی که په وقف کردشه و بخرساشه دِنیا، بوایا "کفر وای" فقط چمه خوئین که بواتم خدا زا اسیم؟ ^{۳۷} اگم چمن په کارون انجام ندیم، پس چمن کلام باور مَکرا. ^{۳۸} اما اگم انجام دیم، حتی اگم چمن کلامه باور نکرا، حداقل آ کارون باور بکرا تا بزونا و بفهما که په چَمین وجود د اِسه و از په وجود د.» ^{۳۹} اُخری هنی پِگوسنده عیسی دستگیر بکرنده، اما عیسی چون دسته د دِوشت.

^{۴۰} عیسی هنی پشه اردن رووار آدیم، پر که یحیی پیش تر غسل تعمیدش آدای و پر، وندرد. ^{۴۱} خیلیون بومند چو وُر. اُون بواتشون:

دِوزه، چون که مزدور گوسپندون فکر نی. ^{۱۴} از چاکه چوپون اِسیم. از چمن گوسپندون آزونم و چمن گوسپند نی آمین آزوننده، ^{۱۵} همنه که په آمین آزونه و از په آزونم. از چمن جان گوسپندون را نیم. ^{۱۶} از هنی علایده گوسپندون نی دارم که آم آخور را نینده. آجون گون بایرم و آوه نی چمن صص گوش دینده. اُخری ای رَمَه بینده ای چوپون خَمنا. ^{۱۷} په، چمه خوئین چمنیم خُشه که از چمن جان آدیم تا آجو پس ایگیرم. ^{۱۸} هیچکس آجو چمن کود اینگیره، بلکه از چمن میلیم آجو آدیم. اختیار دارم آجو آدیم و آجو پش ایگیرم. آم حکم چمن په کود ایگتیم.»

^{۱۹} آم لاوعون خونین، هنی یهودیون میون اختلاف دگت. ^{۲۰} خیلی از یهودیه بواتشون: «آو دیورده و دلوعه؛ چرا چو لاوعون گوش آدیا؟» ^{۲۱} اما بعضیه بواتشون: «آم ای دیورده لاوه عه نینده. مگم دیو تونه کور آدمون چشم آکره؟»

از و په ایو اسیوم

^{۲۲} عیده وقف موقع شهر اورشلیم د آرسه به. زمسُون په ^{۲۳} و عیسی معبد حیاط، سلیمان پاتشاه ایوان د مَی. ^{۲۴} یهودیون چو دوبر جمع ببنده و بواتشون: «تا کی گوی آجما شک و تردید د نیا بداری؟ اگم مسیح موعود اِسیش رو راست آجما بوا.» ^{۲۵} عیسی جواو بدا: «شَمام بوات اما باور نکرا. کارونی که از چمن په نومیم کرم، درباره چمن شهادت دینده. ^{۲۶} اما شَمما ایمان نایرا چون چمن گوسپند نیا. ^{۲۷} چمن گوسپند چمن

«ايلعازر مرده. ۱۵ و سَما خوئين شادم كه پر نَيم تا ايمان بaira. اما هَينه بشوم چو ور.» ۱۶ پس توما، كه اجو دِقلو واتشونى آ اى شاگردونش يوات: «بايا اما نى بشوم تا چو خمنام بمروم.»

قيامت و زيندگى اَزم

۱۷ وختى عيسى پر آرسس، بزونسشه كه چهار روز ايلعازرشون خشارده. ۱۸ بيت غنيا ده تقريبا سه كيلومتر اورشليميم فاصلش د. ۱۹ پر يهوديه، مريم و مارتا ور اوميه بنده تا آجون چون برا مردنه خونين تسلى بدبنده. ۲۰ پس وختى مارتا بشتوسشه كه عيسى پر آ، چو پيشواز بشه اما مريم كيه دَ وندرد. ۲۱ مارتا عيساش يوات: «آقا، اگم ته بيا بيش چمن برا نمردى. ۲۲ اما از زونم كه هَينه هر چه خدا كوډ بگوى آته آدى.» ۲۳ عيسى مارتاش يوات: «اشته برا زنده آبي.» ۲۴ مارتا عيساش يوات: «از زونم كه قيامت روز هنى زنده آبي.» ۲۵ عيسى يوات: «قيامت و زيندگى اَزم. آ كسى كه آمين ايمان بايره حتى اگم پَمره، هنى زنده آبي. ۲۶ و هر كه كه زنده اِسِه و آمين ايمان داره، تا ابد نمره؛ اَجم باور كرى؟» ۲۷ مارتا يوات: «آها، آقا، از باور دارم كه ته مسيح موعود، خدا زا، هو كه گون با آم دنيا اسيش.»

۲۸ آمش يوات و بَشه و اِشتن خا مريمش وُنگ بكه خلوتى اجو يوات: «استاد بيا اِسِه و آته وُنگ كره.» ۲۹ وختى مريمه آمش بشتوس البهل اوپاب ببه و بَشه عيسى ور. ۳۰ عيسى ده دله نيشيه به بلكم پر به كه مارتا چو ويتنه را شيه به. ۳۱ يهوديونى كه مريم خمنام، كيه دَ بنده و اجوشون تسلى دائى وختى بيويتشون مريم البهل اوپاب ببه و اَبر بَشه، چو پش پشنده. همنه فكرشون

«يحيى هيچ علامت و معجزه ايش نكه، اما هر چه دربارۀ آم مردك يوات راست به.» ۲ پر خيليون، عيسى شون ايمان بايرد.

ايلعازر مردن

۱۱ مردكى ايلعازر نوم مريض به. ايلعازر اهل بيت غنيا به، هه دهى كه مريم و چو خا مارتا پر زندگيشون كردى. ۲ مريم هه زَنكى به كه خداوندش عطريم تدهين بَكه و اِشتن گيسونيم چو لنگش خشك بكه. هَينه چو برا ايلعازر مريض آبييه به. ۳ پس ايلعازر خاچه عيسى را پيغامشون بخرسا يواتشون: «آقا، اشته عزيزه رفيق مريضه.» ۴ عيسى وختى آم خورش بشتوس، يوات: «آم مريضى چو مرگ باعث نيى، بلكم خدا شكوه و جلال را اِسِه، تا خدا زا چو واسطه ييم جلال بيگره.» ۵ عيسى، مارتا و چو خا و ايلعازر ييم خُش به. ۶ پس وختى بشتوسشه كه ايلعازر مريضه، د روز ويستر پر وندرد.

۷ اُخرى اِشتن شاگردونش يوات: «بايا هنى بشوم يهوديه منطقه.» ۸ چو شاگرده يواتشون: «استاد، پر وقت نِگذشته كه يهوديون گوسينده آته سگسار بكرنده، هنى ته گوى پر اگردى؟» ۹ عيسى جواو بدا: «مگم روزه دونزده ساعت نى؟ اگم كسى روز د بيمچه، لنگش يقاى يَلغييه تا ايگينه چون آم دنيا نوره وينه. ۱۰ اما آوى كه شو بيمچه، ايگينه چون نورى نداره.» ۱۱ آم لاوعون پش عيسى آجون يوات: «چما رفيق ايلعازر خُته، اما از شيم تا آجو اوپاب بكرم.» ۱۲ شاگرده اجو يواتند: «آقا، اگم خُته، رچ بى.» ۱۳ عيسى، ايلعازر مردن د لاوش كردى اما چو شاگرده همنه زونسينده كه چو منظور اَمه كه ايلعازر خوته. ۱۴ اُخرى عيسى روراست آجون يوات:

عيسى قتل توطيه

۴۵ پس خپلى از يهوديه كه مريم خمن او ميه بڼده و عيسى كارونشون وښته به، آجوشون ايمان بايرد. ۴۶ اما بعضى از اوه بښنده قريسي فرقه علما وړ و كارى كه عيسى كردش به، چون را بواتند. ۴۷ پس سران كاهنان و قريسيان جلسۀ ايشون بنا، بواتند: «چه بكروم؟ چون آم مردك پرعلامت و معجزون كره. ۴۸ اگم بارزوم همته پيش بيشى، همن آجو ايمان آيرنده، و رومه آدمه آينده، هم معبده و هم چما قومه چما دس د ايگيرنده.» ۴۹ اما اى نفر از اوه، قيافا نوم، كه آ سالون معبده كاهن اعظم به، آجون بوات: «شما هيچى زوونا ۵۰ فكر نكرا كه شما صلاح ام كه اى نفر قومه را بمره، تا ام كه همۀ اى قوم نابود بيبند.» ۵۱ اما ام لاوش اشته د نوا، بلكم چون آ سالون معبده كاهن اعظم به، همته پيشگويش بگه كه عيسى قومه را مره، ۵۲ و نه فقط قومه را، بلكم چمه خونين كه خدا خورديگون جمع كردن را كه دنيا د پخش آيند. ۵۳ پس، هه روز عيسى قتل توطئه شون پيچي.

۵۴ چمه خونين عيسى د آشكارا يهوديون دل نثى و نوى بلكم بښه شهرى كه چو نوم افرام به و بيايون نژديكى به و اشته شاگردان يتيم پر وندرد.

۵۵ چون يهوديون عيد پسخ نژديك ببه، پر جماعتى جور وا جوره يقاعون د عيد پيش بښنده شهر اورشليم تا پيش از ام كه عيد پسخ شروع بيبى پاكي رسم و رسوم انجام بدينده. ۵۶ اون عيسى پش گردسينده و همته كه معبده حياط د وندرد بنده، هنديگريتم بواتشون:

بكه مريم شى قبر سر تا يورميه. ۳۲ وختى مريم آرسس يقايى كه عيسى پر به و آجوش بوينت چو لنگون بن ايگت و يوات: «آقا، اگم ته بيا تيش چمن برا نمردي.» ۳۳ وختى عيسى مريم برمسن و يهوديون برمسن كه چو همراه بڼده، بوينتښه، چو روح پر غمگين و پريشون آبه. ۳۴ عيسى آپرسسښه: «مردرون كار بڼا؟» بواتشون: «آقا، بوره و بوين.» ۳۵ عيسى يورمس چو چشمون د آشك ايي. ۳۶ پس يهوديون بواتشون: «دسا چنده چو ام خش به!» ۳۷ اما بعضى بواتشون: «مگم كسى كه كوره مردك چشمش اكه، نتونسي ايلعازر مردن پيش بيگيره؟»

ايلعازر زنده آين

۳۸ آخرى عيسى، هنى همته كه پر غمگين به، بومه مقبره سر. مقبره، غارى به كه چو دهنه د سگى نايشون به. ۳۹ عيسى بوات: «سگه اوگورا.» مارتا ميته خا بوات: «آقا، هينه د بو دگته چهار روز كه مرده.» ۴۰ عيسى اجو بوات: «مگم اتم نوات كه اگم ايمان بدارى، خدا شكوه و جلال وينى؟» ۴۱ پس سگشون اوگت. آخرى عيسى آسمانش دښت و يوات: «به، اته شكر كرم كه چمن صصر بشنوس. ۴۲ از زونسيم كه ته هميشه چمن صص آشنوى. اما اجمه، كسونى خونينم بوات كه بيا وندردنده تا ايمان بايرنده كه ته امير خرساعه.» ۴۳ امش بوات و آخرى بلند صصيم بوات: «ايلعازر، بوره برتر!» ۴۴ پس آمرده، دست و پا كفن دوسته و دستمالى يتيم كه چو ديم دوبر آپيتشون به بومه برتر. عيسى آجون يوات: «آجو آكرا و بارزا بيشى.»

عيسى شاهانه ورود به اورشليم

۱۲ صبح تولو پر جماعتی که عید را اومیه بنده، وختی بَشَنوسِشونه عیسی اورشليم آ، ۱۳ نخل داره لاشون اوگت و عیسی پیشواز را اَبر پشنده. اُون جیکیلیم بواتشون:

«نجات آد!»

موارک اِسَه آ کسی که

خداونده نوم د آ

موارک اِسَه اسرائیل پاتشاه!

۱۴ اُخری عیسی خره کرش بیونت و چو سر بنشسته؛ همنه که مقدس نیوشته هون د نویشتشونه:

۱۵ «مترس! ای صهیون کِلگ

دِس اِشته پاتشاه آ

خره کره سر نیشته و آ!»

۱۶ عیسی شاگرده اول آم چیشون متوجه نینده، اما وختی عیسی مَرَدَن پش زنده آبه، ویرشون بایرد که آم چیه همه چو درباره مقدس نویشته هون د نویشته بییه به و همنه نی چو آم بگردشون.

۱۷ جماعتی که ایلعازر ونگ کردن موقع مقبره د و چو زنده آیین موقع مَرَدَن پش، عیسی خَمنا بنده، آم اتفاقه را شهادشون شون آدای. ۱۸ جماعتی عیسی پیشواز شییه بنده، چون آشونسشون به که عیسی آم معجزش انجام داعة. ۱۹ پس قَریسی فرقه علما هندیکریم بواتشون: «د کاری چما دس د اَبر نا. دِسا تمان دِنا چو پش بشنده.»

یونانیان گوسشون عیسی بوینده

۲۰ کسونی میون که عیده عبادت را اومیه بنده اورشليم، بعضیه یونانی پنده. ۲۱ اُون بومند فیلیپس ور، که اهل بیت صیداای جلیل

«چه فکر کرا؟ اصلا، عیده را نا؟» ۵۷ اما سران کاهنان و قَریسیان دستور آدایه بنده که هر موقع کسی بزونه عیسی کار، خَوَر بیدیه تا اجو دستگیر بکرنده.

مریم عیسی تدهین کریه

۱۲ شش روز قبلِ پسخ عید عیسی بومه بیت عَنیا ده، یقایی که ایلعازر پر زندگیش کردی هو که عیسی آوش مردنه پش زندیش کرده به. ۲ پر، چورا سورشون آدا. مارتا پذیراییش کردی و ایلعازرم از کسونی به که عیسی بیم سفره سر نیشته به. ۳ اُخری مریم گرون عطری خالص سنبلیم اوگت که تقریباً نیم لیتر به و عیسی پاچه عونش آسف و اِشَن گیسونیم آجونش خشک آکه، همنه که کبیه عطر بو بیم مَشَت آبه. ۴ اما یهودای اِسْخَریوطی، ای نفر از عیسی شاگرد، که ای مدت پش عیسیش خیانت بکه، بوات: ۵ «چرا آم عطر سیصد دینار یخروئتیا، تا چو پول فقیرون آدیای؟» ۶ یهودا آمش بوات نه چمه خونین که چو دل فقیرون را سوچستی بلکم چمه خونین بوات که دزد به؛ گروه خرچی پول کیسه چو ور به و از آپولش اشنا اوگتی. ۷ عیسی بوات: «چو آم کاری مدارا! چون آم عطرش چمن خشاردنه روز را نیاش دَرَد به. ۸ فقیره همیشه شما خَمنا اِسنده، اما آمِن همیشه شما خَمنا ندارا.»

۹ جماعتی از یهودیون وختی بَشَنوسِشونه عیسی پر اسه بومند تا نه فقط عیسی، بلکم ایلعازر نی که عیسی زندیش کرده به، بوینده. ۱۰ پس، سران کاهنان نقشه شون بکشش که ایلعازر نی بوکوشند، ۱۱ چون باعث بییه به که خلیه از یهودی بین دِیم آگاردوننده و عیسی ایمان بایرنده.

هنوز نور دارا، بيمجا، مبادا تاریکی شماهون بیگیره. آوی که تاریکی د مچه، نزونه کا شی. ۳۶ تا وختی که نور دارا، نوره ایمان بایرا تا نور خوردگ ببا.»

وختی عیسی آم لاوش بوات پرش ترک بکه و ایشتنش چون کوډ مخفی بکه.

مردمه بی ایمانی

۳۷ با آم که عیسی پر معجزونی چون چشمون پیش کردش به، اجوشون ایمان نایرد. ۳۸ همنه ایشعیای پیغمبر پیشگوی اتفاق دگت که وایش به:

«ای خداوند، که چما پیغامش

باور کرده،

و خداونده قدرت چه که را آشکار آبی؟» ۳۹ همنه که ایشعیای پیغمبر غلایده یقایی وایش به، اُون نتونسنده ایمان بایرنده، چون:

۴۰ «خدا چون چشمونش کور

و چون دلونش سخت کرده

تا مبادا ایشتن چشمونیم بوینده،

و ایشتن دلونیم بفهمنده،

و آمگردنده چمن ور تا شفاشون آدیم.» ۴۱ ایشعیای چمه خونین آمش بوات که چو شکوه و جلاش بوینت و هجو درباره لاوش بکه.

۴۲ با آم حال خیلی از قومه پيله ترون نی عیسی شون ایمان بایرنده اما فریسیان ترس د ایشتن ایمان شون اقرار نکه، مبادا که عبادتگاه د آجون آبر بگرنده ۴۳ چون مردمه تعریف تمجیدیم، خدا تعریف تعمجید د ویشتر خُش بنده.

۴۴ و عیسی بلند صصیم بوات: «هر که آمین ایمان بایره نه آمین بلکم چمن خرسیاراش ایمان آیرده. ۴۵ هر که آمین بوینه چمن خرسیاراش وینته. ۴۶ از نوری شارین اومیم دنیا

به، و اجوشون بوات: «آقا، گوم عیسی بیوینوم.» ۲۲ فیلپس بومه و آندریاسش بوات و آوه د نفری بشنده و عیسی شون بوات. ۲۳ عیسی آجون بوات: «انسان زا مردن و زنده آبینه وقت آرسسه. ۲۴ حقیقتا، شما را وام اگم گندمه دانه خاک دل ایمگنیه و ممریه، تیناو مونه؛ اما اگم بمریه پر بار آیره. ۲۵ کسی که ایشتن جان یم خُش بیی، آجو از دس دی. اما آوی که آم دنیا د ایشتن جان یم خُش مبی، آجو تا ابدیه زیندگی نیا داره. ۲۶ آوی که گوِه آمین خدمت بکره، گون چمن پش با؛ و یقایی که از اسیم، چمن خادم نی بر اسه. کسی که آمین خدمت بکره، چمن په آجو سر بلندگره.

عیسی ایشتن مردن د لاهو کره

۲۷ «هینه چمن جان پریشانه. چه بوام؟ بوام، "په! آمین از آچی ای که گون چمن سر با نجات آده"؟ اما از چمه خونین آم دنیا اومیم. ۲۸ په، اشته نومه جلال آده!» اُخری صصی آسمون د بومه که: «جلال آدایه و هنی جلال آدیم.» ۲۹ پس مردمی که پر، بنده و آمشون بشنوس، بواتشون: «آسمان فَره په.» بعضیه بواتشون: «فرشته ای چو آم لاوش بکه.» ۳۰ عیسی بوات: «آم صص شما را به، نه چمن. ۳۱ هینه آم دنیا داوری وقت اسه؛ هینه آم دنیا رئیس، یی شیطان برسر فر دینده. ۳۲ وختی اصلیی که از چو سر مصلوب بیم بگشنده اروازه همه ی مردمه گیشم چمن طرف.» ۳۳ عیسی آمش بوات تا نشون بیدی چه طَره قراره بمره. ۳۴ مردم بواتشون: «اما تورات د آشنوسه مسیح تا ابد مونه پس چه طره عه که وای انسان زا گون مصلوب بیی؟ آم انسان زا کیه؟» ۳۵ عیسی آجون بوات: «ایکه نور شما خمن اسه. پس تا وختی که

پطرس بوات: «آقا، نه فقط چمن پاچه عون، بلکم چمن دسون و کله نی بشورا!»^{۱۰} عیسی جواو بدا: «ا کسی که حمامش کرده، سر تا پا تمیزه و شوردن احتیاج نداره. شَما نی پاکیبو، اما نه هَمّه.»^{۱۱} چون عیسی زونستی که آجو خیانت کره، چمه خونین بوات: «شَما هَمّه پاک نیبا.»^{۱۲} بعد آم که عیسی، شاگرد پاچه هونش بَشو اِشتن آباش دکه و هنی شوم سِفِرِه سر بنشت. اُخری چون کود آپرسس: «بزونسِیو چه کاری شَما رام بکه؟»^{۱۳} شَما آمین استاد و آقا وُنگ کرا و دِرست وایو چون اِسیم.^{۱۴} پس اگم از که شَما آقا و شَما استادیم شَما پاچم بَشو شَما نی گون هندیکر پاچه عون بشورا.^{۱۵} از آم کاریتم سرمشقیم شَما آدا تا شَما نی همنه رفتار بگراه که از شَمایم رفتارم بگه.^{۱۶} حقیقتا، شَمارا وام نه نوکر اِشتن ارباب د پيله تره، نه خرسانار اِشتن خرسییار د.^{۱۷} هننه که اچم زونو خُش به حال شَما اگم آجون انجام بدیا.

یهودا خیانت پیشگوی

^{۱۸} «اچی که وام دربار هَمّه ی شَما نی. از اجونم که انتخاب کرده، آزونم. اما آم مقدسه نیویشته هون نیویشته گون اتفاق دگنه که "اوی که چمن نانه خره، چمن خمنای دشمنی کره."»^{۱۹} پس هِننه پیش از آم که اتفاق دگنه، شَما را وام تا آ زَمون که اتفاق دگت ایمان بایرا که از هُو اِسیم.^{۲۰} حقیقتا، شَما را وام هر که چمن خرسانارش قبول بکره، آمینش قبول کرده و هر که آمین قبول بکره، چمن خرسییارش قبول کرده.»

^{۲۱} عیسی بعد آم که آمش بوات روح د پَریشان ببه و شهادتش بدا و اعلامش بگه: «حقیقتا، شَما را وام ای نفر شَما میون

تا هر که آمین ایمان بایره تاریکیه د مَمونه.^{۲۲} اگم کسی چمن لاوعون بَشتوه، اما چون د اطاعت مکره، از چو را داوری نکرم؛ چون نومیم تا دنیا را داوری بکرم، بلکم اومیم تا دنیا نجات بدیم.^{۲۳} کسی را که آمین رد بکره و چمن لاوعون قبول مکره، علایده داوری اِسه؛ هَه لاوعونیم که بوات آجو داوریه روز د محکوم گرنده.^{۲۴} چون از چمن د لاوم نکه بلکم به ای که آمینش بخرسا آمینش فرمان آدا که چه یوام و چه د لاوه بکرم.^{۲۵} و از زونم که چو فرمان ابدیه زیندگی اِسه. پس اچی ای که از وام دِرست هُو که به آمین واته تا از یوام.»

عیسی شاگردان لنگه شوره

۱۳ پیش از پَسَخ عید، عیسی زونسی که چو وقت ارسسه تا آم دنیا د بیشیه به وره، اِشتن شاگردانش که آم دنیا د چونیم خُش به، تمان و کمال محبت بکه.^۱ شوم وقت به. شیطان پیش تر یهودای اِسخربوطی، شَمعون زایل، درابنتش که عیسی عه خیانت بکره.^۲ عیسی که زونستی به همه چیش اجو اوس برده و خدا وَرَد اومیه و آگرده چو وَر،^۳ شوم سر اُپاپ بیه و اِشتن آباش اُبر بایرد و حوله ایش اوگت دِبستشه اِشتن کمر.^۴ اُخری تَشَت دَل آوش دکه و شاگردان پاچش بَشو و آ حوله ای یتیم که اِشتن کمر چوعیم دِبستیش به اجونش خشک بکه.^۵ وختی شَمعون پطرس اَرسس، پطرس عیساش بوات: «آقا، ته گوی چمن پاچه بشوری؟»^۶ عیسی جواو بدا: «هِننه آ کاری که کرم نتونی فهمسن، اما اُخری فهمی.»^۷ پطرسه عیساش بوات: «چمن پاچه عون هرگز نبشوری!» عیسی جواو بدا: «اگم آته مشورم چما رابطه قطع بی.»^۸ پس شمعون

هنديگره محبت بکړا، همه زوننده که چمن شاگرديوو.»

٣٦ شمعون پطرس بوات: «آقا، آکا شي» عيسي جواو بدا: «ته هينه ننوني ا يقايي که از شيم چمن پش باي؛ اما اخري چمن پش آي.» ٣٧ پطرس بوات: «آقا، چرا هينه ننونوم اشته پش بام؟ از چمن جان اشته راه د نيم.» ٣٨ عيسي بوات: «ته اشته جان چمن راه د ني؟ حقيقتا، اته وام پيش از ام که سوکوله بخونيه، ته سه را امن هاشا کري.»

از راه و حقيقت و زندگي اسيم

١٤ عيسي بوات: «شما دله پریشون مينده. به خدا ايمان بدارا؛ امن ني ايمان بدارا. ٢ چمن په کييه د اتاق پر اسه، اگم همته نيه شمام نواي؟ شيم تا شما را يقايي حاضر بکرم. ٣ وختي که بشيم و يقايي شما رام حاضر بکه، هني ام و شماهون برم چمن ور، تا بر که از اسيم شما ني ببا. ٤ يقايي که از شيم چو راه آزونما. ٥ توما عيسي ش بوات: «آقا اما حتي نزونوم ته کا شي پس چه طره تونم راه آزونوم؟» ٦ عيسي اجو بوات: «از راه و حقيقت و زندگي اسيم؛ هيچکس نتونه بيشي آسمانيه په ور، جز چمن واسطه ييم. ٧ اگم اميزون آزونسيو چمن په عه ني آزونسيو اما چمه پش اجو آزونما و اجو وينا.» ٨ فيليپس عيسي ش بوات: «آقا، آسمانيه په آجما نشون آده، که هم چما را وسه.» ٩ عيسي اجو بوات: «فيلپس، پر وقته شما خمنام، هنوز امن اونزونو کسی که اميش وينته آسمانيه پش ني وينته؛ پس چه طره عه که وای "آسمانيه په آجما نشون آد"؟» ١٠ باور نداري که از په د و په چمن د اسه لاوعوني که از شما را وام چمن د نينده، بلکم په اي که چمن دل ساکن

امن دشمنه تسليم کړه.» ٢٢ شاگرد هنديگره ددشتنده، تعجب د بنده که چه که دربارہ وا. ٢٣ اي نفر از شاگرد که عيسي چوام خوش به، سفره سر عيسي ور نشته به. ٢٤ شمعون پطرس اشاره ييم چو کوډ بگوس تا عيسي کوډ آپرسه چو منظور کيه. ٢٥ پس آ شاگرد همنه که لم دايش به، اشتنش ويشتر عيسيش نزديک آکه و آپرسسشه: «آقا، او کييه؟» ٢٦ عيسي جواو بدا: «هو که بعد ام که نانه تیکه قداره دل زم و اجو اديم.» اخري نانه تیکش قداره دل بزه و اجوش بدا يهودا، شمعون اسخريوطي زا. ٢٧ يهودا وختي لقمش ايگت هه لحظه شيطان چو جلد بشه. اخري عيسي اجو بوات: «آکا ري که گوی بکري، زوتر بکه.» ٢٨ اما هيچ کومين آ کسوني که سفره سر نشته بنده، نزونسيشونه عيسي منظور چيه. ٢٩ بعضيه همنه فکرشون بکه که چون يهودا دخل و خرج مسئول اسه، عيسي اجو وا هر چه عيد را لازمه بخره، يا ام که چيزي آد فقرون. ٣٠ لقمه ايگتنه پش، يهودا البهل آپاپ بيه و ابر بشه و شو به.

تازه حکم

٣١ وختي يهودا برش ترک بکه، عيسي بوات: «هينه انسان زا جلالش ايگت و خدا ني چو د جلال ايگت. ٣٢ اگم خدا چو د جلالش ايگت پس خدا ني اجو اشن د جلال آدي و اجو البهل جلال آدي. ٣٣ عزيز خردگون، ايکه شما خمنما اسيم. چمن پش گردا و همنه که يهوديونم بوات هينه شما را ني وام که آ يقايي که از شيم، شما يتونو اومين. ٣٤ تازه حکمي شما را اديم و آ حکم امه که هنديگره محبت بکړا. همنه که از شمام محبت بکه، شما ني گون هنديگره محبت بکړا. ٣٥ اگم شما

چمن خمنّا خُش نى، چمن كلامه انجام اوندی و آم کلام که آشنوا چمن د نى، بلکم په ای د إسه که آمینش بخرسا.

۲۵ «آم چیه زمونی شما رام بوا که هنوز شما خمنام. ۲۶ اما آياور، يعنی روح القدس، که په آجو چمن نوميم خرسه، او همه چی شماهون یاد دی و هر چه که از شما بوات شما ویر آیره. ۲۷ شما را آرامش و سلامتی نیم، چمن آرامش و سلامتی شماهون آدیم. آ چی که از شماهون آدیم آ چيون شارين نى که دنيا شماهون آدى. شما دله پريشون مبینده مارزا شما دل د ترس دگنه. ۲۸ بشتوسيو که شما بوات، "از شيم، اما هنی آم شما ور." اگ آمرون دوست د شاد با که شيم په ور، چون که په چمن د پيله تره. ۲۹ آم چيون پيش از آم که اتفاق دگنده شما بوات تا وختی اتفاق دگت ایمان بايرا. ۳۰ پر وقت نمتنه که شما خمنّا لاهو بکرم، چون آم دنيا رئيس که شيطان بیی، آ. او هیچ ادعای چمن سر نداره؛ ۳۱ اما از کاری گرم که په آم فرمانش آدایه تا دنيا بزونه که از په یتیم خُشیم. اوپاب ببا، بشوم.

از تاک حقیقی اسیم

۱۵ «از حقیقیه انگور دار اسیم و چمن په باغبان إسه. ۲ هر لaxe ای که میوه مایره چمن په آجو ایره، و هر لaxe ای که میوه بایره آجو هرس کره تا ویشتر میوه بایره. ۳ شما هینه آ کلامی خوین که از شما بوات پاک إسیا. ۴ چمنیم وندرا و ازی شمایم وندرم. همنه که لaxe نتونه اِشتن میوه بایره اگ داریم موندریه، شما نتونو اِشتن میوه بایره اگ چمنیم موندرا.

۵ «از انگور دار اسیم و شما چو لaxe. کسی که چمنیم مونه و از چوام، میوه ویشتری

إسه، آوه که اِشتن کاره انجام دی. ۱۱ چمن آم لاهو باور بکراه که از په د اسیم و په چمن د؛ اگ نه آ معجزه عون خونین که مین بکه آمین باور بکراه.

۱۲ «حقیقتا، شما را وام آ کسی که آمین ایمان بداره، آ کارونی که از گرم، تونه بکره، و حتی کارونی چون د پيله ترنی تونه کردن، چون که از شیم په ور. ۱۳ و هر چه چمن نومیم چمن کوډ بگوا، از آجو انجام آدیم، تا په زا د جلال بیگیره. ۱۴ اگ ای چی چمن نومیم چمن کوډ بگوا، آجو انجام آدیم.

عیسی خدا مقدسه روحه وعده دی

۱۵ «اگ چمنیم خُش ببا، چمن احکامه انجام آدیا. ۱۶ و از په کوډ گوم و او ای علایده باوری شما آدی که همیشه شماعیم بیی، ۱۷ یعنی روحه حقیقت که دنيا یتونه آجو قبول بکره، چون نه آجو وینه و نه آجو آزونه؛ اما شما آجو آزونا، چون که شما خمنّا وندره و شما وجود د بی.

۱۸ «شماهون یتیم نارزم؛ آم شما ور. ۱۹ گمکی بعد د دنيا آمین نوینه، اما شما وینا، و چون از زنده اسیم، شما نى زندگی کرا. ۲۰ آ روز زونو که از په د اسیم و شما چمن د و از شما د اسیم. ۲۱ آوی که چمن احکامه داره و آجون انجام آدی آوه که چمنیم خُشه؛ و آوی که چمنیم خُشه، چمن په چوام خُش بی و ازی چوام خُش بیم، اِشتن آجو نشون آدیم. ۲۲ یهودا، نه یهودا اِشخړیوطی، عیسی کوډ آپرسس: «آقا، چه طرعه که گوی اِشتن چما را ظاهر بکری اما آم دنيا مردمه رانه؟» ۲۳ عیسی جواو بدا: «اگ کسی چمنیم خُش بیی، چمن کلامه انجام آدی و چمن په چوام خُش بی، و اما آیوم چو ور و چوام وندروم. ۲۴ آوی که

دَ انتخاب بکه، دَ نیا شَما دَ نفرت داره. ۲۰ کلامی که شَما بوات ویررون بیی: "نوکر اِشتن ارباب دَ پیله تر نی." اگم اِمنشون اذیت بکه شَما نی اذیت کرده؛ و اگم چمن کلامشون انجام بَدا، شَما کلامه نی انجام دینده. ۲۱ اما هَمّه ی آم کاران چمن نومه خونین شَما را کرده، چون اوی که اِمنش بخرسا اونزوننده. ۲۲ اگم نومیه بَیم و چونبیم لاوم نگرده به گناهشون نَد اما هِنه دَ بهانه ای اِشتن گناه را نِدارنده. ۲۳ کسی که چمن دَ نفرت بداره، چمن په دَ نفرت داره. ۲۴ اگم چون را کارونیم نکرده به که هیچ که جز من نکره، گناهشون نَد اما هِنه با آم که آ کارونشون ویننه هم چمن و هم چمن په دَ نفرت دارنده. ۲۵ هنی کلامی که چون تورات دَ نیویشتشونه اتفاق دگنه که واتش به: "اُون بی خودی چمن دَ نفرتشون دَ."

۲۶ "اما وختی آ یاور که په طرف شَما را خرسیم با، یعنی هه روحه حقیقت که په طرف آ، او اِشتن درباره چمن شهادت دی. ۲۷ و شَما نی گون شهادت بَدا، چون که اول چمنیم بَیا. ۱۶ «همه ی آم چیم شَما بوات تا شَما ایمانه از دس مدیا. ۲ شَماهون عبادتگاهان دَ آبر گرنده و حتی زمونی آرسه که هر که شَما بکوشه، همنه فکر کره که خدای خدمت کرده. ۳ آم کارون کرده، چون نه په آزوننده، نه آم چیم شَما بوات تا وختی چون اتفاق دگنه موقع آرسس، ویر بایرا که شَما خوردار کرده به. آ چیه اول شَما نوات چون اِشتن شَما بَیم.

۵ «هِنه شیم کسی ور که اِمنش بخرسا و شَما هیچ کومین اوپرسا، "آ کا شی؟" اما چمن لاوعون اشنوسنه خونین، شَما دل غمیتم مَشت بی. ۷ با آم حال، از شَما را حقیقته وام که چمن شین شَما را بهتره. چون اگم

آیره؛ چون جدا از چمن، شَما نتونو هیچ کاری بکرا. ۶ اگم کسی چمن خمن موندره، لایه ای شارین که آجو فر دینده و خشک آبی. خشکه لایه جمع گرنده و آتش دل فر دینده، سوجوننده. ۷ اگم چمن خمن وندرا و چمن کلام شَما خمن وندره هر چه گوا آخازا که برآورده بی. ۸ چمن په شکوه و جلال چمه دَ اسه که شَما پر میوه بایرا؛ و همنه چمن شاگرد با.

۹ «همنه که په چمنیم خُشه، ازی شَما بَیم خُشیم؛ چمن محبت دَ وندرا. ۱۰ اگم چمن احکامه انجام بَدا، چمن محبت دَ وندرا؛ همنه که از چمن په احکامه انجام آدیم و چو محبت دَ مونم. ۱۱ آم لاوم شَما بوات تا چمن شادی شَما را بیی و شَما شادی کامل بیی.

۱۲ «چمن حکم آمه که هندیگره محبت بکرا؛ همنه که از شَما محبت کرده. ۱۳ محبتی چمه دَ ویشتر وجود بداره که کسی اِشتن جان اِشتن رفیقون را فدا بکرا. ۱۴ شَما چمن رفقه بیا، اگم آچی ای که شَما حکم کرم، انجام بَدا. ۱۵ دَ شَماهون نوکر نوام، چون نوکر اِشتن ارباب کارون دَ خور بداره. بلکم شَماهون وام چمن رفیق، چون هر چه په دَ اشنوسیم شَما چون دَ خور دار بکه. ۱۶ شَما نبیا که اَمیزون انتخاب کرده، بلکم از بَیم که شَما انتخاب بکه و تعیینیم بکه تا بشا و میوه بایرا و شَما میوه بمونه، تا هر چه په کود چمن نومییم آخازا شَماهون آدیه. ۱۷ چمن حکم شَما را آمه که هندیگره محبت بکرا.

دنیا عیسی پیروان دَ متفره

۱۸ «اگم دَ نیا شَما دَ نفرت داره، بزونو که پیش تر از شَما چمن دَ نفرتش دَ. ۱۹ اگم دَ نیا را بَیا، دَ نیا شَما بَیم کسانی شارین خُش به که چو را اسنده. اما چون دَ نیا را نبیا بلکم از شَما دَ نیا

بې؛ شَما غمگين با، اَما شَما غم تبديل به شادی بې. ^{۲۱} زَنکي زَننه وقت درد گشه چمه خوئين که چو وقت آرسه؛ اَما وختي چو خُردگ دِنيا بومه، اِشتن درد د وېر نايره، چون شاد که ای انساني دِنيا بومييه. ^{۲۲} شَما ني هِننه ناراحتيا اَما هني شَماهون وينم و شَما دل شاد بېي و هيچ کسی آ شادی شَما کوډ نِگيره. ^{۲۳} آ روز د چمن کوډ چيزی نِگوا. حقيقتا، شَما را وام هر چه آسمانيه په کوډ چمن نومييم بگوا آجو شَماهون آدی. ^{۲۴} تا هاروپين روز چمن نومييم چيزی نِگوسيا. بگوا تا ايگيرا تا شَما شادی کامل بېي.

^{۲۵} «آم چييم مثلون شارين شَما بوات اَما زُموني آرسه که د مثلون ييم شَماييم لاهه نکرم، بلکم روراست درباره په شَمارا وام. ^{۲۶} آ روز چمن نومييم گوا. و شَما را نيوام که از شَما طرف، آسمانيه په کوډ گوم، ^{۲۷} چون که په اِشتن شَماييم خُشه، چون شَما چونييم خُشيو و ايمانرون آيرده که از خدا طرف اومييم. ^{۲۸} آز په طرف اومييم و اومييم آم دِنيا؛ و هِننه آم دِنيا ترک کرم و شيم چمن په وړ.»

^{۲۹} اُخري چو شاگرد بواتند: «هِننه د روراست لاهه کری نه مثلون ييم. ^{۳۰} هِننه د زونوم که ته همه چيه د خور داری و حتی لازم ني کسی اِشت کوډ سوالی آپرسه. چمه خونين که ايمان داروم خدا طرف اومييم.» ^{۳۱} عیسی آجون بوات: «هِننه واقعا ايمانرون آيرده؟ ^{۳۲} دِسا زمونی آرسه، بهتره بوام که هِننه آرسه، که پخش آبا و هر که شی اِشتن کيه و آمِن تيناو آزا اَما آز تيناو نييم، چون په چمن خمناعه. ^{۳۳} آم چييم شَما بوات تا

مَشيم، آ ياور نا شَما ور؛ اَما اگم بيشيم آجو خرسم شَما ور. ^۸ وختي آ ياور با، دِنيا مردمه گناه خوئين و عدالت و داوری خوئين، محکوم کره. ^۹ گناه خوئين، چون آمِن ايمان ناپرنده. ^{۱۰} عدالت خوئين، چون په ور شيم و د آمِن نيونا. ^{۱۱} و داوری خوئين، چون آم دِنيا رئيس، شيطان محکوم بېي.

^{۱۲} خيلي چيون دارم که شَما رام بوا اَما هِننه چو آشنوسنه تاو ندارا. ^{۱۳} اَما وختي روح حقيقت با، شَماهون هَمه حقيقت را رهبری کره؛ چون او اِشتن طرف لاهه نکره، بلکم از آ جی که آشنوه و از آ جی که گون اتفاق دگنه شَماهون خور دار کره. ^{۱۴} آو آمِن جلال آدی، چون هر چه که چمناسه ايگيره، شَما را اعلام کره. ^{۱۵} هر چه په را اِسه چمناسه. چمه خوئينم بوات هر چه چمناسه ايگيره، شَما را اعلام کره.

عیسی اِشتن شاگردان تسلی دی

^{۱۶} «گمکي بعد، د آمِن نيونا و کمکي بعد، هني آمِن وينا.» ^{۱۷} اُخري بعضی از چو شاگرده هندیگریتم بواتشون: «چو منظور از آم لاوعون چيه، "کمکي بعد د آمِن نيونا، و کمکي بعد هني آمِن وينا"؟ يا آم که و "چون شيم په وړ؟"» ^{۱۸} پس هندیگریتم بواتشون: «آم که و "کمکي بعد" چيه؟ اَما چو منظوره نفهموم» ^{۱۹} اَما عیسی پيش تر زونستی که گونده چو کوډ سوال آپرسنده؛ پس آجون بوات: «چمه خوئين بحث کرا که بواتم، "کمکي بعد د آمِن نيونا، کمکي بعد هني آمِن وينا"؟ ^{۲۰} حقيقتا، شَما را وام شَما زاری و ماتم کرا، اَما دِنيا شاد

آم. ای قدوسه په، آجونی که امیر اوس برده اشته نومیم حفظ بکه، تا ايو ببینده، همنه که آما هندیکریم ايو اسیوم. ۱۲ تا وختی که از چونییم بيم، آونی که امیر اوس برده په، اشته نوم قدرتیم حفظ بکه. از چون ویراجون بيم و هیچکومین هلاک نینده، مگم جز آ هلاکته خوردگه، تا مقدسه نیویشته عون پیشگویي اتفاق دگنه. ۱۳ اما هینه اومیم اشته ور، و آم لاوعون زمونی وام که هنوز آم دنیا د اسیم تا چمن شادی اشته نیم کامل بدارنده. ۱۴ از اشته کلامم اجون آراسونس اما آم دنیا چون د نفرتش د چون آم دنیا را نینده، همنه که از آم دنیا را نیم. ۱۵ چمن خواسته آم نی که آجون دنیا د بیری، بلکم گوم آجون آشور د حفظ بکری. ۱۶ اُون آم دنیا را نینده، همنه که ازی آم دنیا را نیم. ۱۷ آجون حقیقتیم تقدیس بکه؛ اشته کلام حقیقه. ۱۸ همنه که ته امیر بخرسا آم دنیا ازی آجونم بخرسا دنیا. ۱۹ از اشته چون خوین وقف کرم، تا اُون حقیقتیم وقف ببینده.

عیسی دعا اشته تمان پروان را

۲۰ «چمن خواسته فقط چمون را نی بلکم کسان را اسه که چون پیغامه واسطیم آمین ایمان آیرنده، ۲۱ تا همه ايو ببینده، همنه که ته ای په چمن خمن اسیش و از اشته خمن. همنه بکه که اُون چما خمن ببینده، تا دنیا باور بکره که ته امیر خرساعه. ۲۲ از جلالی که ته امیر آدا، آجونم آدا تا اُون ايو ببینده، همنه که آما ايو اسیوم ۲۳ از چونییم و ته چمنیم. همنه بکه که اُون نی کاملاً ايو ببینده تا دنیا بزونه که ته امیر خرساعه و چونییم همنه خُش بيش که چمنیم خُش بيش. ۲۴ ای په، گوم

چمنیم آرامش بدارا. دنیا د شما را زحمت بی؛ اما شما دل قرص بیی، چون از دنیا سر پیروز بییم.»

عیسی اشنا دعا کره

۱۷ بعد آم لاوعون، عیسی آسمونش ددشت و بوات: «په، آوقت آرسسه. اشته از جلال آده تا اشته از نی آته جلال بیدی. ۲ چون ته همه آدمون اختیارر آجو اوس برده تا به همه آونی که آجو آدی، ابدیه زندگی ببخشه. ۳ و ابدیه زندگی آمه که، آوه فقط آته که خدای حقیقی اسیش، و عیسی مسیحی که ته آور بخرسا آزوننده. ۴ از آکاری که امیر اوس برده انجامم بدا و همنه آتم زمین د جالالم بدا. ۵ پس هینه ای په، ته نی امین اشته ور جلال آده، هه جلالی که پیش از دنیا آفرینش اشته ورم د.

عیسی دعا شاگردان را

۶ «از اشته نومم مردمی را که دنیا د آمین ببخشیش آشکارم بکه. اُون اشرای پنده و ته آجون امیر بدا و اشته کلام شون انجام بدا. ۷ هینه اُون زوننده که هر چه که امیر ببخشه، راس راسین اشته طرف اسه. ۸ چون کلامی که امیر اوس برده آجونم اوس ببه و اُون قبولشون بکه و حقیقتا بزونسشونه که اشته طرف اومیم و ایمانشون باید که ته امیر خرساعه. ۹ از چون را دعا کرم؛ از دنیا را دعا نکرم، بلکم چون را دعا کرم که ته امیر بدا چون اُون اشرای سنده. ۱۰ هر چه که چمن اسه اشرای سده و هر چه که اشرای اسه چمن اسه و از چونییم جلالیم بگت. ۱۱ چمه د ویشتر دنیا د نوندرم، اما اُون هلا دنیا د اسنده؛ از اشته ور

۱۰ اُخري شَمعون پطرس قَمه ايش که د اَبَر بایرد و ای ضربه ایش بزه کاهن اعظم نوکره و چو راسه گوشش ایږه. آنوکر نوم مالخوس به. ۱۱ عیسی پطرسش بوات: «اشته قَمه بڼه چو یقا! مگم از آ جامی که چمن په اَمِنش آدا گون اومخرم؟»

۱۲ اُخري سربازه، اِشتن فرمانده خمن و یهودیه ماموران یم عیسی شون دستگیر ېکه. چو دسشون دېست ۱۳ اُون اول عیسی شون ببه حَتّا ور. چون که حنا، قیافا زن په به، که آ سالون قیافا معبد په پيله کاهن به. ۱۴ قیافا هه کسی په که یهودیانش واته به که چاکه ای نفر قومه راه د فدا بیی.

۱۵ شَمعون پطرس و علایده شاگردی بشنده عیسی پش. آ شاگرد پيله کاهنه آشنایون د به. پس عیسی خَمنا پشه پيله کاهن کییه حیاط دله. ۱۶ اما پطرس بَره پِشت و ندرد. پس آ ای شاگرد که پيله کاهن آشنایان د به، اَبَر بشه و آ زَنکی یم که دربان په لاوش ېکه و پطرسش ببه دله. ۱۷ آ کنیزی که دربان په پطرس کوډ آپرسس: «ته ای نفر از آ مردک شاگردان نییش؟» پطرسه جواو بدا: «نییم.»

۱۸ هوا سرد به. نوکرون و مأموره آتشی زغال یم آگتسونه و چو دویر پا و ندردنده و اِشتنشون گرم کردی. پطرس نی چون خمن و ندرد په و اِشتنش گرم کردی.

۱۹ پس پيله کاهن عیسی کوډ درباره چو شاگرد و چو تعالیم آپرسسشه. ۲۰ عیسی جواو بدا: «از دنیاییم آشکارا لاوم کرده و همیشه عبادتگاه و معبد د که یهودیان جمع بیینه یقاعه تعلیم آدای و خلوتی چیزیم نواتی ۲۱ چرا چمن کوډ آپرس؟ چون کوډ آپرس که چمن لاوشون آشنوسه! اُون چاک زوننده که

اُونی که امیر بَبخِشِش چمن خمن بیبینه، تا چمن جلّاله بوبنده، جلالی که ته امیر آدا چون پیش از دنیا آفرینش ته چمنیم خُش بَبش. ۲۵ «ای عادل په، دنیا اته اونزونه، اما از اته آزونم، آمون آزونسنده که ته امیر خرساعه. ۲۶ از اشته نومم اجون معرفیم ېکه و هنی معرفي کرم تا آ محبتی که ته امیر د چون را نی بیی. ازی چونیم بییم.»

عیسی دستگیر بین

۱۸ وختی عیسی آم لاوش بوات اِشتن شاگردان یم پشه قدرون دَره آ دیم. پر باغی به، و عیسی و چو شاگرده بَشنده باغ دله. ۲ اما یهودا، اوی که عیسیش خیانت بکه، آ یقاش آزونستی چون عیسی و چو شاگرده چندین بار پر جمع بیه بنده. ۳ پس یهودا ای گروه از سربازان و مامورانی که سران کاهنان و قریسی فرقه عالمان طرف بنده، اوگت بومه باغه دله. اُون فانوس و مشعل و اسلحه یم بَشنده پر. ۴ عیسی، با آم که زونستی چه چو سر گون با پیش پشه و آجون بوات: «چه که پش گردا؟» ۵ جواوشان آدا: «عیسای ناصری پش.» عیسی آجون بوات: «از هو اِسیم.» یهودا، اوی که آجوش خیانت ېکه نی پر و ندرد به. ۶ وختی عیسی آجون بوات «از هو اِسیم» اُون پش پَشکین بَشنده زمین سر ایکتند. ۷ پس هنی چون کوډ آپرسسشه: «چه که پش گردا؟» اُون بواتنده: «عیسای ناصری پش.» ۸ عیسی جواو بدا: «شما رام بوات که از هو اِسیم. پس اگم چمن پش گردا بارزا آمه بیبینه.» ۹ آمش بوات تا آچیونی که پیش تر واتش به اتفاق دگنده که: «هیچ نفر آ کسانى که امیر آدا حتی ایوم از دست اوڼدا.»

ته اِشتن وای یا آم که مردم درباره چمن ایشون واته؟»^{٣٥} پیلانُس جواو بدا: «مگم از یهودی ام؟ اشته قوم و سران کاهنان، ایشون آمین تحویل آداعه، چر کرده؟»^{٣٦} عیسی جواو بدا: «چمن پاتشاهی آم دِنیا را نی. اگم چمن پاتشاهی آم دِنیا را به، چمن نوکره جنگسبنده تا یهودیان دس یتیم دستگیر مبیم. اما چمن پاتشاهی آم دِنیا را نی.»^{٣٧} پیلانُس عیسی کوډ آپرسس: «پس ته پاتشایش؟» عیسی جواو بدا: «ته اِشتن وای که از پاتشایم. از چمه خونین دِنیا اومیم و چمه خونین اومیم آم دِنیا تا حقیقه را شهادت بدیم. پس هر که حقیقتیم خُشه، چمن لاوعون گوش دی.»^{٣٨} پیلانُس چو کوډ آپرسسشه: «حقیقت چیه؟»

وختی آمش بوات هنی بشه یهودیون ور و آجون پوات: «از هیچ تقصیریم نیوینته تا آجو محکوم بکرم.»^{٣٩} اما شما رسمی دارا که پسخ عید ای زندانی ای شما را آزاد بکرم؛ گوا یهودیون پاتشاه شما را آزاد بکرم؟»^{٤٠} اُون چو جواو جیکله شون بگه: «آم مردک نه بلکم بازابسه آزاد بگه!» اما بازاباس راهزن به.

عیسی مصلوب کردن حکم

١٩ اُخری پیلانُس عیسیش بگت دستورش بدا آجو شلاقیم بزننده.^١ و سربازون تیکیم تاجیشون پوت و چو سر اونا شون و ارغوانیه آبایی اجوشون دکه،^٢ و اُون اومینده عیسی ور، واتینده: «سلام بر ته ای یهودیون پاتشاه!» و او شون سیلی زتی.^٤ اُخری پیلانُس هنی بومه بترس و یهودیونش پوات: «دیدا از آجو آیرم بر سر شما ور تا بزونو که از هیچ تقصیری چو را نیوینتمه تا آجو محکوم بکرم.»^٥ پس عیسی تیک

اجونم چه بوا.»^{٢٢} وختی آمش بوات ای نفر از نگهبانان که پر و ندرد به عیسی دیمش ای شلاقیش پزه و پوات: «پيله کاهنه جواو همنه دی.»^{٢٣} عیسی جواو بدا: «اگم چیزیم که بوات اشتباهه، چمن اشتباه ثابت بکه؛ اما اگم چیزیم که بوا راسته، چرا آمین زنی؟»^{٢٤} اُخری حنا آجو دبسه دسونیتیم بخرسا پيله کاهن، قیفا ور.

^{٢٥} همنه که شمعون پطرس و ندرد به و اِشتنش گرم گردی بعضی پطرس کوډ آپرسسشونه: «ته نی چو شاگرد نییش؟» پطرس حاشاش بکه و پوات: «نه! نییم.»^{٢٦} پيله کاهنه به ای نفر از نوکران که چو قوم و خیش به و پطرس چو گوشش ایبریه به پوات: «مگم از اِشتن اتم چو خمن آ باغ د نیوینتیم؟»^{٢٧} پطرس هنی حاشاش بکه. هه لحظه سوکوله بخوننشه.

عیسی و پیلانُس

^{٢٨} اُخری اُون عیسی شون قیفا ور د ببه فرماندار کاخ. اُون اِشتن کاخ دله نِشنده تا نجس مبینده و بتوننده پسخ عید شوم بُخرنده.^{٢٩} پس پیلانُس بیرون بومه چون ور و آپرسسشه: «آم مردک چه جرمی خونین متهم کرا؟»^{٣٠} اُون جواوشون بدا: «اگم مجرم نبه، اتمون تحویل ندایی.»^{٣١} پیلانُس آجون بوات: «شما اِشتن آجو ببرا و طبق شما شریعت آجو محاکمه بگرا.» یهودیان بواتشون: «اما اجازه نداروم کسی مرگ محکوم بکروم.»^{٣٢} همنه عیسی آچی که درباره اِشتن مردن واتش به و چو منتظر به، اتفاق دگت.

^{٣٣} پس پیلانُس آگرددس کاخ دله و عیسیش وُنگ بکه، اجوش پوات: «ته یهودیون پاتشایش؟»^{٣٤} عیسی جواو بدا: «آجمون

از بين ببه! آجو از بين ببه و آجو صليب سر بوكوش! پيلاټس بوات: «سما پاتشاه صليب سر بوكوشم؟» سران كاهنان جواو بدا: «آما پاتشاهي جز قيصر نداروم.»^{۱۶} پس پيلاټس عيسيش چون دسش آدا تا آجو صليب سر بوكوشنده.

عيسى مصلوب بين

پس عيسى شون بگت و بيردشون.^{۱۷} عيسى همنه كه صليبه چو دوشه سر به پشه برسر يقايي كه چو نوم جمجمه به و عبرانيون لفظ د آجو جُلجتا وانده^{۱۸} پر اوشون صليب سر ميخ كوشون بگه. چو خمن د غلايده نفر ني چو د طرف د صليب سر ميخ كو بنده و عيسى چون ميون به.^{۱۹} پيلاټس امشني دستور بدا اون اي تخته سر بنيويشتشونه و اوشون چو صليبه سر باشتشونه. چو سر نويشته بيه به: 'عيساي ناصري، يهوديان پاتشاه'.^{۲۰} خيلي از يهوديه آ نيويشتشون بخونت چون يقايي كه عيسى صليب سر به شهر نزديكي به و آ نيويشته عبرانيون لفظ و لاتيني و يوناني نويشته بيه به.^{۲۱} پس يهوديون سران كاهنان پيلاټسش بوات: «منويس 'يهوديون پاتشاه'، بلكم بنيوييس آم مردك واتشه كه از يهوديون پاتشاه اسيم.»^{۲۲} پيلاټس جواو بدا: «آ چي كه نيويستمه، د نيويستمه.»

^{۲۳} وختي سريازه عيسى شون صليب سر ببه. چو خلاوشون چار قسمتشون تقسيم آگه و هر نفره اي تيكه ايشون اوگت و چو آباشون ني اوگت. اما آبا درزش ند بلكم اروازه تا اشنو اي تيكه و تشون به.^{۲۴} پس هنديگرريم بواتشون: «اچم اومزارونا، بلكم قرعه دراينوم تا بيونوم چه كه را بي.» همنه مقدس نويشته پيشگويي اتفاق دگت كه واتش به:

تاجييم چو سر و ارغوانيه آباييم چو جان بومه. پيلاټسه آجون بوات: «دسا آم مردك!»^۱ وختي سرون كاهنون و معبدنه نگهبانه عيسى شون بوينت جيكيلشون بكه، بواتشون: «آجو صليب سر بوكوش! آجو صليب سر بوكوش!» پيلاټس آجون بوات: «سما اِشتن آجو بيرا و صليب سر بوكوشا، چون آز هيچ تقصيري چو محكوم كرده را نيويتمه.»^۷ يهوديون چو جواو بواتشون: «آما شريعتي داروم كه عين آ شريعت، آو گون بمره، چون ادعا كره كه خدا زاعه.»

^۸ وختي پيلاټس امش بشتوس، ويستر بترسس،^۹ و هني آگردسسه كاخه دله و عيسى كو د آپرسس: «ته از كا اومييش؟» اما عيسى چو جواوش ندا.^{۱۰} پس پيلاټس عيسى ش بوات: «چمنييم لاهه نكري؟ مگم زروني كه اختيار دارم كه آته آزاد بكرم و اختيار دارم كه آته صليب سر بوكوشم؟»^{۱۱} عيسى بوات: «اگم آسمون د آم قدرتشون آته ندايشون به، ته چمن سر هيچ اختيارير ند. چمه خونين، آو كه اينش دبسه دستيم آتش تحويل بدا چو گناه ويستره.»^{۱۲} چو پش پيلاټس تقلاش بگه تا عيسى آزاد بكره، اما يهوديون جيكيليم بواتشون: «اگم آم مردك آزاد بكرى، روم امپراطور قيصره رفق نيش. هر كه ادعا بكره پاتشاه اِسه، قيصرييم مخالفت كره.»

^{۱۳} وختي پيلاټس آم لاوش بشتوس، عيسيش بايرد برسر و اِشتن داوريه تخت سر بنشت، يقايي كه به 'سنگفرش' معروف به و عبرانيون لفظ د آجو «جَباتا» وائينده^{۱۴} آ روز اي روز عيد پسخ پيش به روزي كه يهوديون اِشتنشون عيد را آماده كرده به و تقريبا ناهار موقع به. پيلاټس يهوديونش بوات: «دسا سما پاتشاه!»^{۱۵} اون جيكيلشون بكه «آجو

البحل آو و خون چو تَك دَ آبر بومه ٣٥ آو
که آمش یوینت شهادت دی تا شما نی ایمان
بایرا. چو شهادت راسته و آو زونه که حقیقته
وایشه. ٣٦ آم اتفاق دگتنده تا مقدس نبویشته
پیشگویي اتفاق دگتنده که: «هیچ کومین از
چو استخونه نیشکینه.» ٣٧ و هم نی مقدسه
نبویشته علایده یقایی وا: «آ کسی که آجو نیزه
زننده، دِ دسنده.»

عیسی خشاردن

٣٨ اُخری یوسف، که اهل شهر رامه به،
پیلأُس کودَ اجازش بگت تا عیسی جنازه
اوگوره. یوسف عیسی شاگرد به، اما خلوتی،
چون یهودیون دَ ترستی. پیلأُس آجوش
اجازه بدا. پس بومه، عیسی جنازش اوگت.
٣٩ نيقوديموس نی که پیش تر شَونه عیسی ور
شیه به، اِشتن حَمنا سی کیلو مر و خوشبوعه
عودش بایرد. ٤٠ پس اُون عیسی جنازشون
اوگت آوشون یهودیون خشاردن رسم شارین،
عطریه کفنشون آپیت. ٤١ بر که عیسی شون
صلیب سر برده به، باغی به و آ باغ دَ تازه
مقبره ای به که هیچ مرده ایشون چو دل دَ
ننایشون به. ٤٢ پس چون که یهودیون آمادگیه
روز، پسخ عید را به و آ مقبره نزدیک به عیسی
جنازشون بر بنا.

خالیه مقبره

٢٠ هفته اولین روز صبح تولو وختی که
هوا حلا تاریک به، مریم مَجْدَلِیه بومه
مقبره و بیوینتیه که سگی که چو پیش به
شون اگته. ٢ پس دَوسَن دَوسَنیم پشه شمعون
پطرس و آ ای شاگرد ور که عیسی ییم خُش
به، و آجون یوات: «چما آقاشون مقبره دَ
بردنده و نزونوم کاشون ناعه.» ٣ پس پطرس

«چمن خلاوشون اِشتن میون تقسیمشون
بکه

و چمن آبا را قرعه شون دراینت.»

پس سربازه همنه شون بکه.

٢٥ عیسی صلیب نزدیکی، چو ما و چو مُخا
و مریم گلوپاس زنگ و مریم مَجْدَلِیه و نَدَرَدَ
بِنده. ٢٦ وختی عیسی اِشتن ماش و آ شاگردی
که چوآم خُش به بیوینتیه چو ما ور و نَدَرَدَ.
اِشتن ماش یوات: «بانو، دِ دس آم اِشته زاعه.»
٢٧ اُخری آ شاگردش یوات: «دِ دس آم اِشته
ماعه آ ساعت دَ آ شاگرد، عیسی ماش ببه اِشتن
کییه.

عیسی مردن

٢٨ اُخری عیسی که زونسی همّه چی تموم
آبه چمه خوئین که مقدس نبویشته ان پیش
گویي اتفاق دگنه، یوات: «تشریمه.» ٢٩ بر،
قابی به که ترشسه شراویم مَشَت به. پس
ای تیکه اسفنجی که شراوه دله زیشون به
اوناشونه زوفا داره لایحه سر و بیردشونه عیسی
گر پیش. ٣٠ وختی عیسی شراوش بچیش،
یوات: «تموم ببه.» اُخری اِشتن سَرش اشنیو
بایرد و جانش بدا.

٣١ چون آ روز، آماده بیین روز پسخ عید را
به، و ای روز بعد یهودیون مقدسه پپله شنبه
به. چمه خوئین که سران یهودیون نگوسینده
جنازه تا صبا صلیب سر بمونه، پیلأُس کودَ
بگوسیه تا آ سه نفر لنگون ساقه بشکینجه
تا بتونده جنازان صلیب سر دَ اشنیو بایرنده.
٣٢ پس سربازه بومند و آ دَ نفر لنگون که
عیسی حَمنا صلیب سر بنده، بشکیشونه.
٣٣ اما وختی آرسنده عیسی ور و بیوینتیشون
که مرده چو لنگونشون نیشکس. ٣٤ اما ای
نفر از آ سربازون نیزه ایش چو تَك بزه و

هلا آسمانيه په ور نِشيم اما چمن براعون وړ
بشه و آجون بوا که چمن و شما آسمانيه په وړ
و چمن و شما خدا وړ شيميم^{۱۸} مريم مجدلّيه
بشه و شاگردونش خور بدا که «از خداوند
وينته!» و آچی که عیسی اجو واتش به، چون
را بوات.

عیسی ظاهر آیین شاگرداون را

^{۱۹} هه روز مغرو دم، که هفته اولین روز
به، لحظه ای که شاگرده هندیگریتم جمع آبیّه
پنده و یهودیون ترس د، بر قفل به، عیسی
بومه و چون میون وندرد و بوات: «سلام بر
شما!»^{۲۰} وختی آمش بوات اِشتن دسون و
اشتن تکش آجون نشون آدا. شاگرده خداونده
وینتیتیم شاد آبنده.^{۲۱} عیسی هنی آجون
بوات: «سلام بر شما! همنه که آسمانيه په
آمینش بخرسا آزی شماهون خرسم.»^{۲۲} وختی
آمش بوات فویش بکه و بوات: «خدا مقدس
روحه جمع بکرا.^{۲۳} اگم شما کسی گناهون
بخشا، چون گناه بخشه بی؛ و اگم شما کسی
گناهون مبخشا، بخشه نیبینه.»

عیسی و توما

^{۲۴} آ زُمون که عیسی بومه، توما، ای نفر
آز آ دوزنده نفر، که آجو د قلو وائینه چون
خمنایه.^{۲۵} پس غلایده شاگرده آجو بواتند:
«خداوندمون وینته!» اما توما اجون بوات:
«تا از اِشتن چو دسون سر میخ یقاعه مَوینم
و چمن آنگوشته میخ جا سر مارزم و چمن
دسه چو تکه سولاخ سر منیم، باور نکرم.»
^{۲۶} هشت روز پش، عیسی شاگرده هنی کییه د
پنده و توما چون خمنایه. بره قفل بنده، عیسی
بومه و چون میون وندرد و بوات: «سلام بر
شما!»^{۲۷} اُخری عیسی، توماش بوات: «اِشته

آ ای شاگردیتیم بومه بر سر، بشنده مقبره
طرف^۴ هر د نفر هندیگریتم دوسینه اما آ
ای شاگرد تندرتر بَشه و پطرس د زوتر آرسس
مقبره.^۵ پس دلا آبه، ددشت و بیوینتیه که
کفن پارچه عه پرنده، اما مقبره دل نِشه.
^۶ پس شمعون پطرس نی چو پش بومه و بَشه
مقبره دله، بیوینتیه که کفن پارچه عه پرنده،
اما دستمالی که عیسی سر دویر آپیتشون به
کفن پارچه عون ور نبه، بلکم جدا دسته بییه
به و غلایده یقای د به.^۸ پس آ ای شاگرد
نی که اول مقبره ور آرسسه به، بَشه دله و
بیوینتیه و ایمانش باید.^۹ چون هلا مقدس
نیوشته هونشون که آو گون مردنه پش زنده
بیی درکشون نگرده به.^{۱۰} اُخری آ د شاگرد
آگردسنده اِشتن کییه.

عیسی ظاهر آیین بر مريم مجدلّيه

^{۱۱} و اما مريم، بَرَسَر مقبره نزدیکی وندرد به و
پَرمستی. او برمسن برمسینیم دلا آبه تا مقبره
دله دِده. ^{۱۲} اُخری د فرشتش بیوینت که
سیبیه خلاوشون دکرده به و آ یقای که عیسی
شون بر ناعه به، ابو چو سرینون و آ ابو چو پا
پن نشته پنده.^{۱۳} فرشته عه مریمشون بوات:
«ای زَنک چرا پَرمی» مريم جواو بدا: «چمن
آقا شون برده و نزونم کاشون ناعه.»^{۱۴} وختی
آمش بوات آگردس و بیوینتیه که عیسی پر
وندرد اما آوش اونزونس.^{۱۵} عیسی مریمش
بوات: «ای زَنک چرا پَرمی چه که پش گردی؟»
مريم آم فکریم که آو باغبونه، آجو بوات:
«چمن آقا، اگم ته آور اوگته آمین بوا که کار
ناعه تا بشیم آجو اوگورم.»^{۱۶} عیسی مریمش
وَنگ بکه: «مريم!» مريم آگردس چو طرف و
عبرانیون لفظییم بوات: «زَیونی! (ینی استاد).
^{۱۷} عیسی مریمش بوات: «آمین دس مَزَن، چون

إِشْتَن خَلَاوَش إِشْتَن دُور آيْتِشَه - چُون اَوْش
إِشْتَن جَان دَ آبَر آيْرَدَه به - و إِشْتَنش دَرَايَنْت
دَرِيَا دَلَه. ^٨ اَمَّا آي شَاگَرْدَه هِمَنَه كِه إِشْتَن
تُورِشُون كِه مَائِي يَتِم مَشْت يَه كِشْتَسِيْنْدَه قَايِق
يَتِم بُوْمَنْدَه چُون اَوْن فَقْط صَد مَتْر سَاחِل يَتِم
فَاصلَه شُون دَ.

^٩ وَخْتِي آرْسَنْدَه سَاحِل، بِيُوِيَنْتَشُون
زَغَالِيَتِم آتَشِيَشُون آگْتِه وَ مَائِي چُو سَر
نَايَشُونَه وَ نَاَتَم بَر إِسَه. ^{١٠} عِيْسِي اَجُون يَوَات:
«آ مَائِيُونَرُون كِه يَغْت بَايِرَا.» ^{١١} شَمْعُون
پَطْرُس بِشَه قَايِق دَلَه وَ تُورِش دُرُونْتِشَه
سَاحِل. تُور پِيلَه مَائِيُونِيَتِم مَشْت به. صَد وَ
پَنْجَاه وَ سَه مَائِي به. وَ بَا اَم كِه مَائِي هَنْدَه
مَشْت به، تُور اَوِيْزَرَسْشَه. ^{١٢} عِيْسِي اَجُون
يَوَات: «بَايَا قَلِيَه نَاهَار بُخْرَا.» شَاگَرْدَه هِيْچ
كُومِيْن جَرِئْتَشُون نَكِه چُو كُودَ آيْرَسَنْدَه، «تِه
كِيْش؟» چُون زُونَسِيْنْدَه كِه خُدَاوَنْد إِسَه.
^{١٣} عِيْسِي پِيَش بُوْمَه، نَانَش آگْت وَ اَجُونِش
آدَا وَ مَائِي نِي آدَاشَه. ^{١٤} اَم سُوومِيْن بَار يَه
كِه عِيْسِي زَنْدَه آيْبِيْن پَش، إِشْتَنش إِشْتَن
شَاگَرْدُونَش نَشُون بَدَا.

عيسي و پطرس

^{١٥} قَلِيَه نَاهَارَه پَش، عِيْسِي شَمْعُون پَطْرُس
كُودَ آيْرَسَس: «آي شَمْعُون، يُوَحْنَا زَا، تِه اَمِيْن
وِيْشْتَر اَز اَم مَحَبْت كَرِي؟» پَطْرُس جَوَاو بَدَا:
«آهَا آفَا؟ تِه زُونِي كِه اَز اَشْتِنِيْم خُشِيْم.»
عِيْسِي اَجُو يَوَات: «چَمْن وَرُون وِيْرَاچُون بِيَه.»
^{١٦} دُومِيْن بَار رَا عِيْسِي، پَطْرُس كُودَ آيْرَسَسْشَه:
«آي شَمْعُون، يُوَحْنَا زَا، تِه اَمِيْن وِيْشْتَر اَز اَم
مَحَبْت كَرِي؟» پَطْرُسَه جَوَاو بَدَا: «آهَا خُدَا؛
تِه زُونِي كِه اَز اَشْتِنِيْم خُشِيْم.» عِيْسِي يَوَات:
«چَمْن گُوسْپَنْدُون وِيْرَاچُون بِيَه.» ^{١٧} سُوْمِيْن
بَار رَا عِيْسِي، پَطْرُس يَوَات: «آي شَمْعُون،

اَنگُوشْتَه بِيِيَا اَوْنَه وَ چَمْن دُسون دِيْس وَ إِشْتَه
دُس پِيَش بَايِر وَ چَمْن تَكِه سُولَاخ سَر اَوْنَه وَ يِي
اِيْمَان مَبِه، بَلَكَم اِيْمَان بَدَار.» ^{٢٨} تُوْمَا عِيْسِي ش
يَوَات: «چَمْن خُدَاوَنْد وَ چَمْن خُدَا!» ^{٢٩} عِيْسِي
يَوَات: «چُون اَمِيْر بُوِيَنْت اِيْمَانِر بَايِرْد؟ خُشْ به
حَال آكْسَانِي كِه نُوِيَنْتَه اِيْمَان آيْرَنْدَه.»

آم كُتَابَه هَدَف

^{٣٠} عِيْسِي پَر عَلَايْدَه عَلَامَت وَ مَعْجَزُونِي
شَاگَرْدُون وَرَ اَنْجَامَش بَدَا كِه اَم كُتَابَ دَ
نِيُوِيْشْتَشُونَه ^{٣١} اَمَّا اَمَشُون نِيُوِيْشْتَه تَا اِيْمَان
بَايِرَا كِه عِيْسِي هَه مَسِيْح مَوْعُود، خُدَا زَا إِسَه،
وَ تَا اَم اِيْمَانِيْتِم چُو نُوْمِيْم زَنْدُگِي بَدَارَا.

عيسي ظاهر آيبن هفت شاگردان را

٢١ بَعْد اَم اِتْفَاقُون، عِيْسِي هَنِي تِيْبَرِيَه
دَرِيَاچَه وَر إِشْتَنش شَاگَرْدُونَش نَشَان
بَدَا. اَو هِمَنَه ظَاهِر آبه: ^٢ آي رُوز شَمْعُون
پَطْرُس، تُوْمَاي مَعْرُوف به دِقْلُو، نَتْنَائِيل كِه
قَانَاي جَلِيل مَرْدُمُون دَ به، زِيْدِي زَارَه وَ
دِ عَلَايْدَه شَاگَرْد هِنْدِيْگَرِيْتِم پَنْدَه. ^٣ شَمْعُون
پَطْرُس اَجُون يَوَات: «آز مَائِي صِيْد رَا شِيْم.»
اَوْن بَوَاتَشُون: «اَمَا نِي إِشْتَه خَمْنَا آيُوم.» پَس
بَشْنْدَه بَر سَر قَايِق سَار آيْبَنْدَه. اَمَّا آ شُو
چِيْزِيَشُون صِيْد نَكِه. ^٤ صَبْح تُولُو عِيْسِي سَاحِل
كَنَّاژ وَنَدَرْد اَمَّا شَاگَرْدَه زُونَسِيْنْدَه كِه اَو عِيْسِي
إِسَه. ^٥ عِيْسِي اَجُون يَوَات: «آي خُورْدُگُون
خُورْدَنَه رَا چِيْزِي نَدَارَا؟» جَوَاوشُون بَدَا: «نَه!»
^٦ عِيْسِي اَجُون يَوَات: «تُورَه دَرَايْنَا قَايِقَه رَا سَت
طَرَف كِه آلُوَا.» اَوْن هِمْنِشُون بَكِه وَ مَائِي
پَر بِيِيْن خُونِيْن نَتُونَسِيْنْدَه تُورَه دَرَايْنْدَه قَايِق
دَلَه. ^٧ شَاگَرْدِي كِه عِيْسِي چُوْعِيْم خُشْ به،
پَطْرُس يَوَات: «خُدَاوَنْدَا!» شَمْعُون پَطْرُس
وَخْتِي بِشْنُوسْشَه كِه خُدَاوَنْد إِسَه، هَه لَحْظَه

دِشمنه تسليم كړه؟»^{۲۱} وختی پطرس اوش
 یوینت عیسی کوډ آپرسس: «چمن آقا، پس او
 چه بی؟»^{۲۲} عیسی اجو یوات: «آته چه مربوط
 اگم یگوم تا چمن آگردسن وقت وندرِه؟ ته
 چمن پش بوره!»^{۲۳} پس ام لاهو براعون میون
 شایع آبه که آ شاگرد نمره، با ام که عیسی
 پطرسش نوات که او نمره، بلکم یوات «آته
 چه مربوط اگم یگوم تا چمن آگردسن موقع
 وندرِه؟»

^{۲۴} او هه شاگرد اسه که ام چیون را شهادت
 آدی و آچمون نیویشتشه. اما زونوم که چو
 شهادت راسته.

خاتمه

^{۲۵} عیسی علایده کارش نی یگه که اگم
 همیشون نیویشتنه به، گمون نکره حتی تموم
 دنیا بتونه آنوشته هون جا بیدی.

یوحنا زا، چمنیم خشیش؟» پطرس چمه
 خونین که عیسی سه را چوکوډ آپرسس، «
 چمنیم خشیش؟» ناراحت ببه و جواوش بدا:
 «چمن خدا، ته همه چیه د باخوړیش؛ ته زونی
 که اشتنیم خُشیم.» عیسی یوات: «چمن
 گوسپندون ویراجون ببه.^{۱۸} حقیقتا، آته وام
 وختی که جوونتر بیش اشته کمرر دبستی و هر
 بقا که گوستی شی آیش؛ اما وختی پیر بی اشته
 دسون آگری و علایده کسی اشته کمره دبنده،
 و آته برنده یقای که نگوی بیشی.»^{۱۹} عیسی
 امش بوات تا نشون بیدی که چه طره پطرس
 گون بمره و خدا جلال بیدی. اُخری عیسی اجو
 یوات: «چمن پش بوره.»

^{۲۰} پطرس آگردس و بیوینتسه آ شاگردی که
 عیسی چوام خُش به چون پش آ. او هه کسی
 به که شوم وقت عیسی ور لمش داعه به و
 چوکوډ آپرسس، «چمن آقا، او کیه که آته

